



NOVA DOBA



Cena 25 din

sreda 24. julij 1991

št. 28 – leto XXV



SPET SO VSEGA KRIVI
NOVINARJI

KACINOV POVOJNI IZPADI

PODJETNIKI OBRAČUNAVAJO
MED SABO

STRELI IZ ZAGATE

VELENJE JE CHICAGO V MALEM

ZASPANA POLICIJA

TRENER PROTI ŠPORTNI ZVEZI

NE SMEMO PLAVATI ZA AGRESORJA

V SRBIJI SODNI PROCES PROTI PREDSEDNIKU

KUČANA NA VISLICE

JANŠA IŠČE PLAČANCE, ARMADA JE ŠE BOLJ NEVARNA

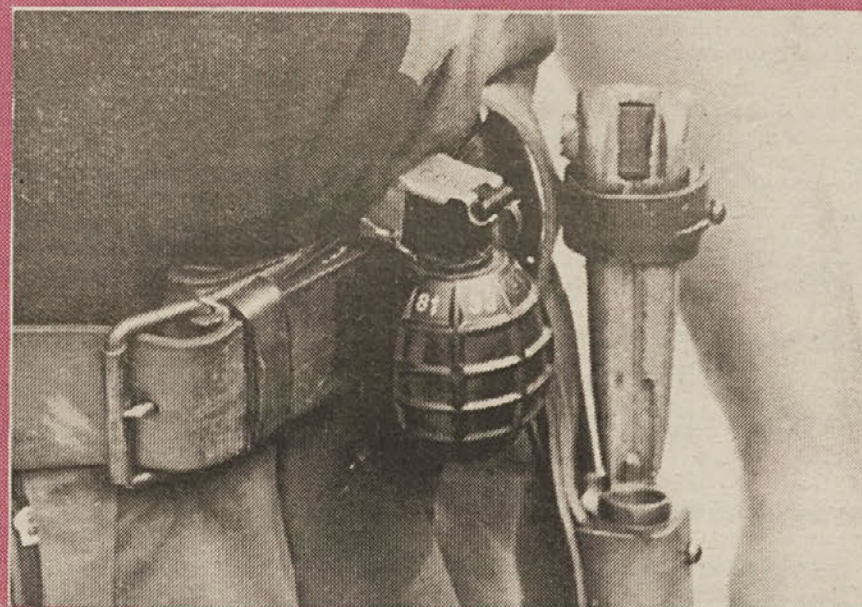
SLOVENIJI SO ŠTETI DNEVI



EKSKLUZIVNO: NAŠI REPORTERJI NA PRIZORIŠČU

ŠTIRI DNI V SLAVONSKI KLAVNICI

TURISTIČNA PATRULJA



trgovsko podjetje d.o.o.
63000 Celje
Teharska 111
Tel./fax: 063/29-144

EKSKLUZIVNA PONUDBA – BIO POHIŠTVA,
sestavljivi program za otroške in dnevne
sobe.

Zakonske spalnice LARA – bela, izvozna kvaliteta,
že za 19.900,00 din – količine omejene.
Posebna ponudba opuščeni programov LIPE
Ajdovščina 50% znižanje za jedilnice

UGODNI PLAČILNI POGOJI

- Gotovinsko plačilo 10–40% popusta
- Nakup na štiri čeke brez obresti
- Možnost plačila na sedem obrokov brez pologa,
20% fiksna obrestna mera

Zahvaljujemo se za obisk.

Dobimo se na barikadah

HUDIČARIJE

Spočij si, morje Adrijansko

Če je ljubemu Bogu morda že žal, ker je dal Zemljo v posest ljudem, se še posebej kesa, ker je Balkan zaupal Balkancem. Tista dandanes že povsem bedasta pesmica, ki je kmalu po Brozovi smrti ta košček sveta zanosno opevala kot nanizanko bleščočih se draguljev nekje med Triglavom in Vardarjem, sploh ni lagala. Vsaj v tistem svojem delu ne, ki časti naravne lepote tega prostranstva. Saj veste: Alpe, Jadran, Panonija, Dinarska veriga, Soča, Neretva, Tara, Plitvice, Skadarsko in Ohridsko jezero pa tako naprej. Nanizanka draguljev torej, da te vrže na ta zadnjo, ko jo vidiš in doživiš, kar je priznal sleherni tujec, ki mu je bilo dano videti ta svetovna balkanska čudesa.

Titova država in njen čas so v teh zadevah sprva videli nebodijihtraba, ki zavirajo »pospešeno izgradnjo socialistične države«, češ, gorski vrhovi, kraške obale in težko prehodne rečne doline ter soteske niso jako primerni kraji za gradnjo cest in tovarni; da se da živeti še od česa drugega pa tedaj tako še niso pomislili. Čez čas so se spomnili, da tudi ti, gledano skozi klasično ekonomično prizmo nedonosni ali malodonosni »naravni resursi« utegnejo postati zanimiva »komparativna prednost«. In se je – še v brigadirsko udarniških časih – začelo: na Jadran in ob jezera turizem, v rečne doline hidroelektrarne, sem in tja za nameček še gradbeno (in finančno) čudo, kakršna je denimo proga Beograd-Bar.

Tako je korakoma torej samoupravni generaciji na Balkanu živeče človeške podvrste uspelo v pičlih dvajsetih ali tridesetih letih domala uničiti rečne doline, kakršnih-vsaj v tolikšni množici in pestrosti – ni nikjer na svetu, da o Evropi sploh ne govorimo, tej isti podvrsti je uspelo uničiti še eno v resnici najlepših morskih obal oziroma ambientov na svetu, kakršnega premore balkanski del Jadranskega morja. Seveda s pomočjo hotelov, počitniških hiš, (in hišic) in takoimenovane turistične infrastrukture.

Zagotovo nobena obala na svetu ne v časovni ne v prostorski koordinati ni doživela tako uničujočega barbarkega sunka, kot ga je jadranska v teh desetletjih Titove države vse do njenega razpada v naših dneh. Toda ti naši dnevi, nabiti s samodestruktivnim, že naravnost nekrofilsko samozadovoljnim nasiljem balkanskega etnosa pomenijo hkrati tudi razpad (morda že kar propad?) »slavnega« jadranskega turizma, ki je v kljub svojemu fantastično nenaravnemu ustroju in ekstenzivnemu funkcioniranju vendarle pomenil gospodarsko hrbtenico za jadranski naseljitveni pas (takoimenovani DEM pas), hkrati pa so od njega bile usodno odvisne še cele gospodarske veje (na primer živilska industrija, letalski promet, bencinsko omrežje, itd.); nenazadnje je temu polturizmu še vedno uspelo toliko zakrpati večno preluknjano vrečo, imenovano zvezne devizne rezerve.

Vse to se je sedaj zrušilo kot hiša iz kart, zakaj turistov ni in jih zlepa ne bo. Tudi če bi se zgodil čudež in bi na Balkanu kar naenkrat zavlada mir, bi letošnja sezona propadla, posledice pa bi bilo čutiti tudi še v naslednjih letih. Za gospodarstvo torej katastrofa. Ne pa tudi za Jadran »kot tak«. Kdor vsaj malo zeleno razmišlja, mora priznati, da je nastopil za izredno občutljivi in izjemno ogroženi ekosistem nujno potreben time-aut. Kar je zgrajeno je zgrajeno. Toda vsaj za letošnje poletje je jadranski obali prizanešana časna potrojitev ali celo popestritev prebivalstva, s tem pa ocean dreka, scajnca, švica in protisončnega olja, s katerim turistične horde vsako leto preplavijo krhke Venerine pene jadranskega ekvatorija, da o vseh drugih oblikah onesnaževanja in uničevanja, kot so bencinski hlapi, gozdni požari, hrup in predvsem nenasitni pohlep balkansko-jadranske naseljitvene pasme, sploh ne omenjamo.

Zato: spočij si Jadran, dokler je čas! Potapljajoča se ladja norcev s premcem pri Triglavu in krmo na Đerdapu je edina možnost, da boš zadihal in si celo opomogel, če bo ta nori čas nemara trajal kakšno leto, dve ali tri.

KOVIN
TRADE

Zunanja trgovina
Mamborska 7, Celje
telefon: 063 25-721, 38-411
teletax: 063 32-657
telex: 36822

Partner znanja in zaupanja

PETROL
z vami na poti

MED NAMI

Biti tukaj

Najbolj egoistična in brezobzirna od vseh dejavnosti, ki si jih je človeška civilizacija kdajkoli omislila, je zagotovo politika. Če smo se še pred tremi tedni zgražali nad hrvaškimi oblastmi, ki so mirno opazovale pregrupiranje tankovskih enot, ki so se pripravljale na zadnje pohode do Slovenije, smo v teh dneh priča nič manjši ignoranci slovenske politike do mesarskega klanja v Slavoniji. Toda vsaka politika bo slejkoprej zajebala le svoje ljudstvo. Nosferatujevsko prav imata Jože Školjč in Pavle Gantar, ko napovedujeta nadaljevanje vojne na naših tleh – vsebinsko gospodarske, teritorialno pa nekje na slovensko – hrvaških mejah, najverjetneje v Istri.

Da vsaj nekoliko omilimo medijsko zapostavljenost dogajanja v Slavoniji, ki jih celo Hrvaška televizija spremlja omejeno in po diktatu hrvaške oblasti, smo poslali reporterje na prizorišče. Da nekoliko razvednotimo razdeljevanje človeštva na tem koncu planeta zemlja, objavljamo zgodbe o Slovencih, Hrvatih, Albančih in iz Srbije. Da vas vsaj delno prepričamo, da je najboljši upor temu, da bi se kot nacija-čreda programirano obnašali, vas z nekaj članki pozivamo k poletnemu dopustovanju. Da na dopustu ne bi znoreli od samopomembne politike, vam v poletnem konceptu Nove dobe ponujamo obilico lahkotnega branja, zanimivosti in tračev z vseh vetrov. Ostajamo sami in svoji. Pridružite se nam.

TURISTIČNO NASELJE ADRIA V ANKARANU

Dobra in poceni zabava

Upajmo, da je vojna v Sloveniji le še grda preteklost in da bo lahko vsak državljan Slovenije, ki si želi preživeti počitni-

ce na slovenski in hrvaški obali, kmalu prišel na svoj račun, saj se je poletna sezona že zdavnaj začela. Mi pa nadalju-



Razpis
Dobre, pogumne
in drzne novinarje
redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje



NOVA DOBA

Glavni urednik: Janez Sever
Odgovorni urednik: Brane Piano
Pomočnik odgovornega urednika: Peter Tomaž Dobrila
Uredniki: Marjana Arnšek (kronika), Jana Štrlekar (reportaža), LucaS (fotografija)
Tehnični urednik: Janez Herle
Trženje: Roman Hriberšek (vodja), Jure Černetič, Aleš Matjaž, Matevž Cene (prodaja), Nives Seničar (tajnica).
Izdaja Prese d.o.o., direktor: Janez Sever, namestnik Brane Piano, pomočnica direktorja Valerija Glavač, tiska Družbeno podjetje Delo – Tisk časopisov in revij, p.o. Naslov uredništva: Celje – knežje mesto, Aškerčeva 15, tel. (063) 27-606, 25-331, fax (063) 29-845. Dopisništvo Koper, Cankarjeva 9 a, tel. (066) 21-533, fax (66) 51-702, p. p. 311. Cena 25 din, mesečna naročnina 90 din. Žiro račun pri celjski SDK št. 50700-603-31455. Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu republiškega sekretariata za informiranje. Izhaja ob sredah. Rokopisov ne vračamo.

TURIZEM

Spočij si, morje Adrijansko Stran 2
Dobra in poceni zabava Stran 24
Slovensko albanska zveza

KRIMINAL

Zaspala policija Stran 8
Streli iz Zagate Stran 14

ODMEVI VOJNE

Kacinovi povojni izpadi Stran 6
Slavonska klavnica Stran 8
Sloveniji so šteti dnevi Stran 9
Streli na kombajnista Stran 10
Kučana na vislice

ŠPORT

Ne smemo plavati Stran 17
za agresorja

POLETNO BRANJE

Strani 12, 15, 16, 17, 19, 20, 21, 22

jemo z našo turistično patruljo in se vam oglašamo skoraj s slovensko-italijanske meje, iz turističnega kompleksa Adria v Ankaranu, ki ga imenujejo tudi oaza zelenic in miru. V tem naselju se nahaja avtokamp A kategorije za 1600 oseb in je v sestavi hotela Adria, v katerem so na voljo ležišča za 600 gostov. V kompleks sodi tudi olimpijski bazen s čudovitim toboganom, sam hotel pa ima dva bazena, od njihuj enega s sladko vodo.

Obiskali smo direktorja Adrie, znanega turističnega delavca **Marjana Piška**, ki se je sicer pred pol leta upokojil po 11-letnem uspešnem vodenju tega kompleksa, vendar se je na željo sodelavcev ponovno vrnil na svoje delovno mesto. »Vemo kakšna je situacija. Na vso moč se trudimo, da bi zmanjšali škodo, ki jo je povzročila vojna v Sloveniji. Vsako leto smo zaposlili po 80 sezonskih delavcev, letos pa nobenega. Ta dela zdaj opravljajo delavci, ki so redno zaposleni v Adrii«, pravi naš sogovornik, Marjan Piško.

Ali imate goste?
»Trenutno jih imamo okoli 400, pol v hotelu, pol v kampu. Počutijo se odlično, kajti na to sezono smo se zelo pripravili. Kar se tiče strukture gostov, smo imeli prej 90 odstotkov tujih gostov, ostalo so bili domači. Zdjaj je ravno nasprotno, tuje goste lahko preštejete na pr-

ste. Domačih gostov je največ iz Štajerske in Prekmurja. **Kakšne so cene?**
»Z ozirom na zabavo, ki je na voljo našim gostom, smo zelo poceni. Polna oskrba v hotelu znaša od 450 do 600 dinarjev, kar je med tridesetimi in štiridesetimi odstotki predvidene cene. To pomeni, da imamo zdaj junijske cene. V avtokampu je cena za osebo 120 dinarjev na dan, vključeni so tudi stroški za avtomobil in šotor. Električna stane 30 dinarjev.«

Kako je z algami?
»Alg se nam pravzaprav ni treba bati, saj imamo tik ob morju velik bazen. Kljub temu pa lahko upamo, da jih letos ne bo. Naš cilj, cilj Adrie je, da dvignemo kvaliteto naših storitev in da izboljšamo počutje naših gostov. Prv zato smo letos investirali sredstva v gradno delo.«

Tako, v nekaj stvkih smo vam predstavili turistično naselje Adria, v katerem lahko preživite prijetne in poceni počitnice. Če se boste odpravili tja v organizaciji kakšne turistične agencije pa lahko prihranite še kakšen dinar. Vsekakor ste poleg Štajercev in Prekmurcev v oazo zelenic in miru vabljeni tudi ostali.



TURISTIČNA PATRULJA

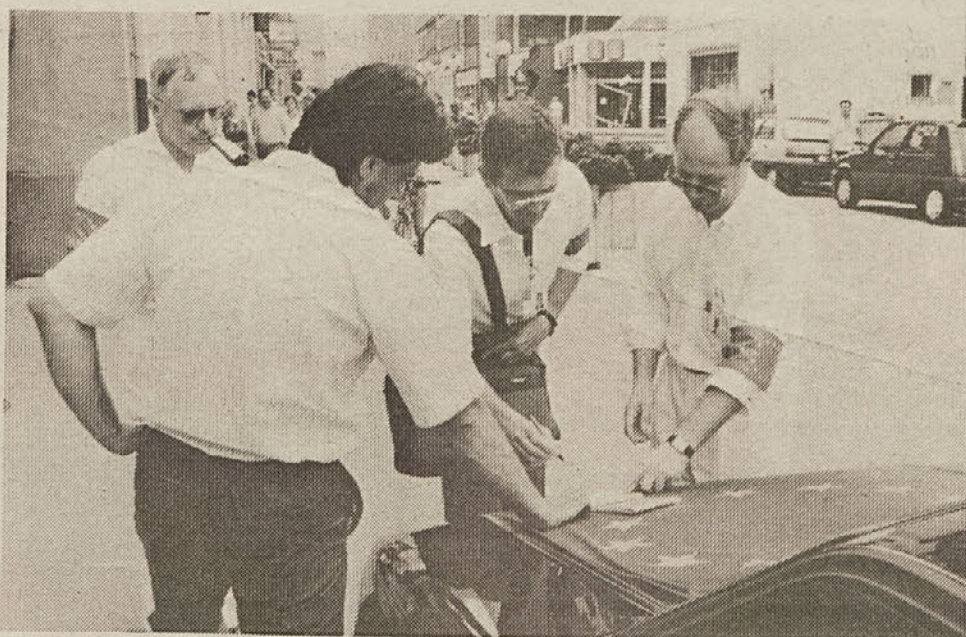
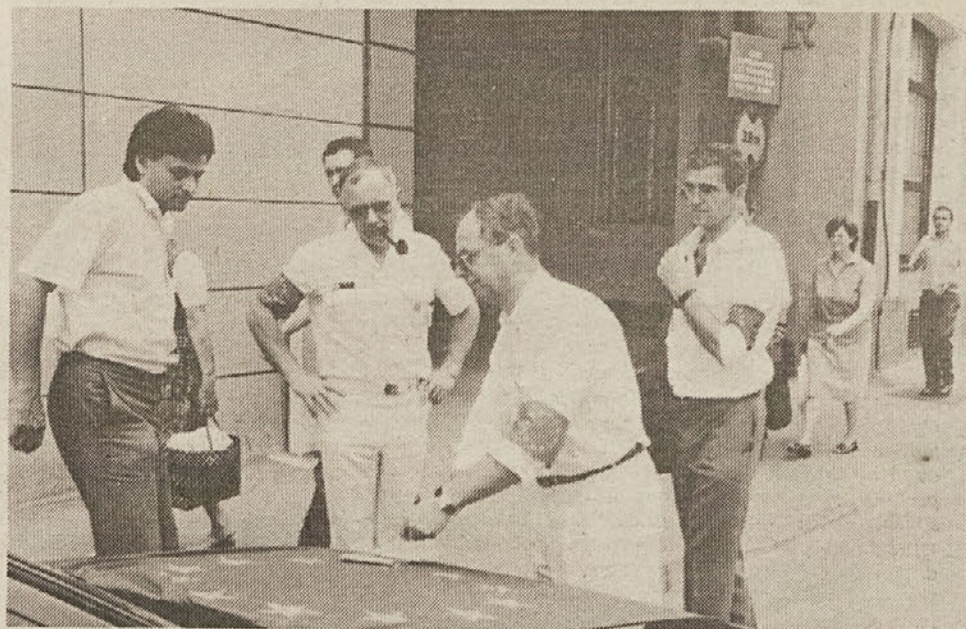
PO SLEDEH PREDSTAVNIKOV EVROPE

Opazovanje Slovenije

FOTOREPORTAŽA

Celje

Gospodje Antoin MacUnfraidh z Irske, Andre Solana iz Francije in C. J. den Otter z Nizozemske so si v soboto ogledali razmere v Celju. Bili so videti zadovoljni, le vroče jim je bilo, izjaviti niso želeli ničesar in so nas napotili na vodstvo evropske misije v Zagreb.



SLOVENSKA ONCET'91

ZELENA PODPORA

Posavsko bojišče

Minuli teden so obiskali Slovenijo predstavniki strank Zelenih raznih evropskih dežel, ki podpirajo naše osamosvajanje. Štirje Italijani in dva Šveda so si ogledali bojišče v Posavju. Šveda sta lahko posredovala svojo izkušnjo: ob prelomu stoletja se je z referendumom mirno odcepila Norveška.

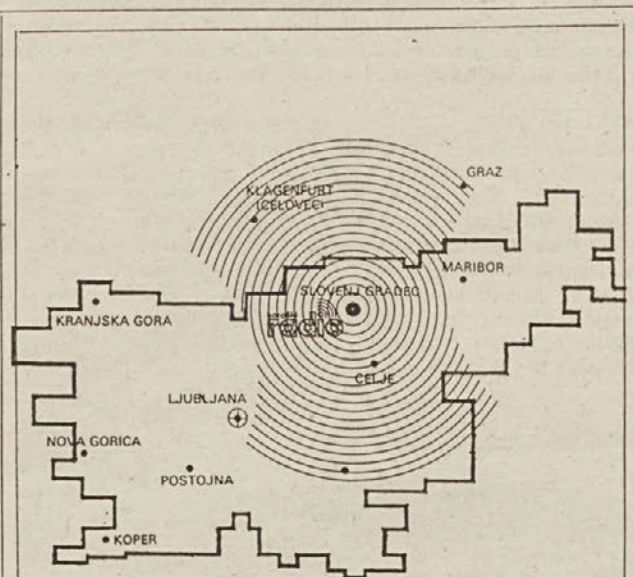


sto obnašajo kot osnovnošolski solarji. Berem, poslušam Wilija Branta. On je moj politični vzor. Kohl je, toda on je bahav in domišljav. Brant se je kot predsednik vsake straže otepal. On ni zastoj Nobelove nagrade dobil, ki jo je med humane ustanove razdelil. Ja, ja, Brant je politik v pravem pomenu besede. In on govori in piše, kaj se v Jugoslaviji, Sloveniji godi. Zdaj po združitvi obbeh Nemčij je tudi pri nas precej drugače. Toda, to je združitev in ne odcepitev! Mi, Slovenci, v Münchnu in okoli njega imamo poseben odbor za zbiranje mark, za pomoč našim. Skoraj smo anonimni. Lepo, človeško smo se dogovorili, kako priti do naslovov najbolj ogroženih, pomoči potrebnih. Kajti zvedeli smo, da so tudi pri delitvi pomoči razne manipulacije. Zdaj je pri vas čas, ko nekateri astronomsko bogatijo, medtem ko jih je tisoč in tisoč na robu življenjskega minimuma. Da ne rečem – obupa. Vidite, na te ljudi vlada niti ne pomisli. Vaši slovenski ministri

so bogatejši od naših. Toda, bogatijo skrivaj, bogastvo je tam, ki ga drugim prepovedujejo hraniti. Meni in moji družini se ne bo hudo godilo, toda tisočim slovenskim družinam. To nas, Slovence v tujini skrbi. Mi nenehno mislimo na domovino, na svoj rodni kraj. Domovina je zame nekaj svetega, kakor cerkev za vernike. So kraji, običaji, ljudje, ki jih imaš rad. Krvavi mi srce, ko vidim, da je tudi v Celju precej mojih znancev v resnih živ-

ljenjskih škripcih. Pomagam, kolikor morem. In bomo pomagali, moramo, pravi naš Brant. Kdor sočloveku v sili ne pomaga, ni človek. Ali ta hudičeva narobe politika...! se je razjezil moj znanec, ko sva se zmenila, da mi bo prinesel neka zdravila. In sva tudi kar trikrat do dna najboljšega spila. Hvala, gospod Holcar.

Drago Kumer
Gotovlje 73
63310 Zalec



koroški
radio
slovenj gradec

UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

 *Samostojna*
SLOVENIJA 1991

KATEDRA
KATEDRA

S PRILOGO IZPOD PULTA

Časopis, ki je močnejši od papirja.

GORENJSKI GLAS bo v juliju 1991 izdal knjigo, ki bo na slovenskem knjižnem trgu v marsičem prvenec: avtor ing. Alojzij Žibert pod naslovom »Pod Marijinim varstvom« popisuje spomine mladega slovenskega fanta, ki je bil prisilno mobiliziran v redno nemško vojsko 1941-45. Obsežna knjiga je v prednaročilu na voljo po izredno ugodni ceni 300,00 din (s plačilom po povzetju, poštnino plača naročnik). Po izidu bo knjiga, ki bo tiskana v omejeni nakladi, v prodaji po 450,00 din.

Naročilnica

Izpolnjeno naročilnico pošljite na: GORENJSKI GLAS, 64000 KRANJ.

Naročam knjigo

Alojzija Žiberta Pod Marijinim varstvom

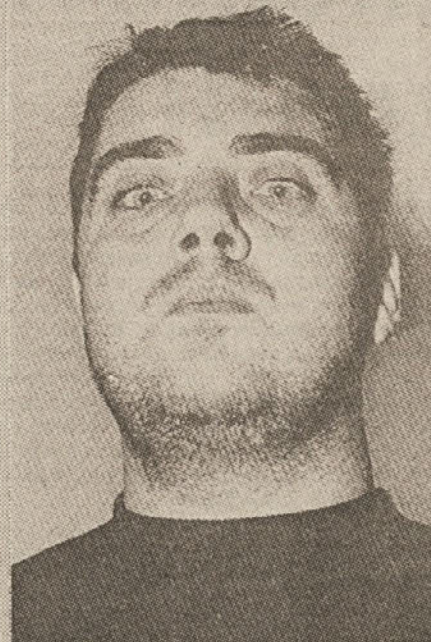
knjigo mi pošljite na naslov

plačam po povzetju

podpis

S. O. S. IZ POSTELJE

Na vprašanja bralcev
odgovarja seksolog amater,
g. Anton Koritnik



Dragi moj Koritnik, vidiš, tudi najboljšim se lahko zgodi kaj takega. Odkar urejam rubriko S. O. S. iz postelje, imam same probleme in to na vseh področjih. Na eni strani me obtožujejo, da pobušujem mladoletnice, na drugi strani si mnoge deklice želijo, da jih defloriram, urednik me jebe v zdrav mozak, ker bojda preveč raztegujem celo rubriko, skratka ubibože. S seksom sem na psu, ženske se me bojijo, menda mislijo, da jim bom polomil ude, če ne bodo sodelovale v razvrtnih orgijah. No ja, saj ne rečem, da mi tu in tam kaj ne rata in potem hodijo še štirinajst dni na tisto mesto vohat, ampak to je premalo. Koritnik, reši me, reši me, kaj naj storim, naj neham pisati to rubriko, misliš da si bom lahko popravil ta žalosten sloves, ki sem si ga nakopal na glavo?

Tvoj Anton Koritnik

Tonči, Tonči,

mar zdaj vidiš, kako težko je biti mesija? V dobri veri si se trudil in žrtvoval za znanost, zdaj pa takole. Eh, ne sekiraj se preveč, to je moj nasvet. Veš, Einsteina so najprej imeli za bebota, pa vidiš danes, kaj vse je pogruntal. Naš pokojni maršal je dvakrat padel v prvem razredu, pa je imel na koncu trideset nezakonskih otrok. Janša je bil vodnik, danes je obrambni minister.

Za priznanje se je treba boriti. Ljudje so neumni, ne vedo, kaj je dobro za njih, enako velja za ženske. Si bodo že prišle gor, da tvoje pisanje ni prav nič nevarna zadeva, da naj se raje pazijo tistih kujonov, ki so kar tiho in jih pogoltno buljijo s krvavo steklenimi očmi. Svetujem ti, da se umiriš in ne podvajaš več svoje osebnosti. Poišči si kakšno mladoletnico, pelji jo h Kostu na kremšnito in Stock-colo, privoščita si kino, sprehod v parku in podobne trivijalnosti. Opazil boš drastično razliko. Nič več te ne bodo motila zlobna natolčevanja zavistnežev, tvoj um bo bister kot gorski potok in prožen kot Tracy Lords. Ščasoma bodo tudi tisti najbolj zagovorni haudreti spoznali veličino tvojega dela. Prišejem ti, da ti bom do takrat stal ob strani, kot da bi bila eno. Ne odnehaj, heroj!

NAMA

HNIZAD TP NAMA, p. o., Zalec
INF. TELEFON: ZALEC (063) 711-231, LEVEC 26-313

VELIKO SEZONSKO ZNIŽANJE
od 23. 7. do 6. 8.

moška in ženska konfekcija, pletenine in kopalke
do 30% popusta

otroška konfekcija in obutev
do 40% popusta

UGODNI KREDITNI POGOJI ZA TEKSTIL

4 mesece – brez pologa – brez obresti

6 mesecev – brez pologa – 1,9% mesečne obresti



PEKARNA ŠKET

STANETOVA 17, CELJE

NUDI VEDNO SVEŽ KRUH!

NUDIMO VAM VSE VRSTE KRUHA IN PEKOVSKEGA PECIVA

POSEBNA PONUDBA:

BIO KRUH
MANJ SLAN KRUH ZA SRČNE IN
LEDVIČNE BOLNIKE
BIGE ZA DIABETIKE
ŠTRUČKE S SIROM IN ŠUNKO

VINKOVCI MINULI VIKEND

avonski klavnici

območja, ki pravi, da je bilo raketno obstreljevanje Vinkovcev simulirano. Vse da je bilo maslo HDZ, ki je celo preko radia pozval prebivalstvo, da se umakne. Se nam je kar zdelo, da je granata, ki je eksplodirala blizu nas, bila plod napetih živcev in bujne domišljije.

Odpravimo se v kasarno, kjer poskušamo s pomočjo vojske obiskati Mirkovce. »Ni problema,« nam pravijo, »vrnite se ob 14. uri, ker v Mirkovcih pravkar razrešujejo neki problem.« Izvemo, da je bila poslana žena nekega Srba, ki je potem skupaj še z nekaterimi prijatelji streljal na storilca. Ob 14. uri se situacija spremeni. V Mirkovce ne smemo, ni nobene garancije s strani vojske, da ne bodo streljali na nas. Obiščemo še slovenskega vojaka iz Maribora, ki mu natrosimo kup novičk od doma. V Vinkovce prispe tudi **Tudman**, ki pravi: »Hrvatske ne damo.« Misel na odhod v Mirkovce nas še zmeraj preganja. Gremo do barikade. Gardisti nam povejo kruto resnico, da smo novinarji čisto ob pamet. Pravijo, naj počakamo na razplet dogodkov v naslednje pol ure, saj je bil teroristom dan ultimat za vrnitev orožja. Mimo barikade se pripelje vojaški kamion, ki prevaža hrano v Mirkovce. Trije vojaki nas nočejo s seboj, ker imajo poln kamion. Damo jim press izkaznice, da nas najavijo v press centru četnikov. Tja so do sedaj prispeli le novinarji iz CNN in BBC. Ob vrnitvi nam vojaki izročijo izkaznice z besedami: »Ne morete tja. So rekli, da novinarji nekorektno pišete o njih.« Malo kasneje je na barikado odprt ogenj. Iz Mirkovcev po voki-tokiju sporočijo: »Zbudili smo se, zdaj se boste tudi vi.« Sledi še njihov pozdrav. »Za dom.« Pol noči prebedimo na barikadi. Fantje so sicer dobre volje, a brez najmanjšega upanja, da se bo zadeva s četniki dobro končala. Brezštevilne žrtve bodo na obeh straneh, pravijo.

Ponedeljek, 22. julij

Še preden so Vinkovčani dobro odprli oči, že so jih zasipale granate. Obstreljevanje se je pričelo že pred šesto uro. Prve rakete so padle pred skupščino

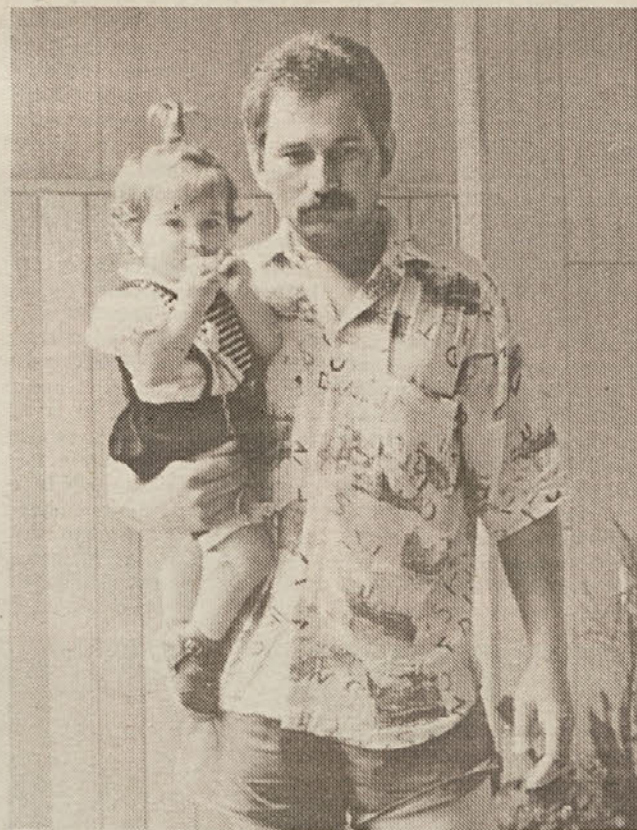


Gardist, ki je na polju koruze moral pustiti oba mrtva prijatelja

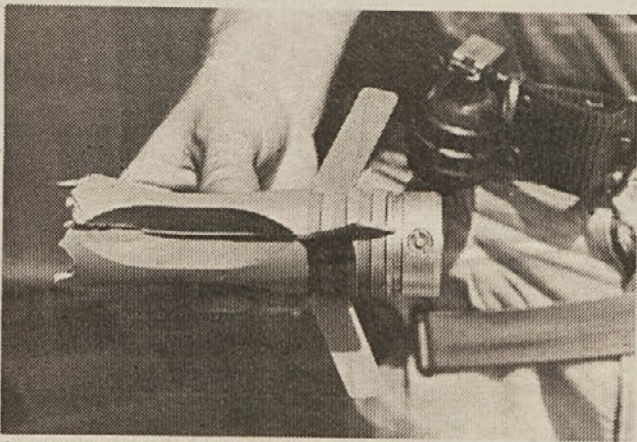
in policijsko postajo, kjer je bil smrtno zadet en policaj... O mrtvih poročajo tudi v mestu, saj se Vinkovci obstreljujejo z vso močjo. Na barikadi so se z okoliških položajev vrnili nekateri gardisti. Obupani, ker so na poljih pustili mrtve kolege. Do 14. ure je ranjenih 18 ljudi. Sredi mesta leži še neeksplodirana granata s serijskimi številkami jugoslovanske armade, katere prisotnost so danes zjutraj opazili v Mirkovcih. Okoli 100 granat so teroristi v Mirkovcih zaradi svoje ogoženosti, kot zatrjuje beograjska TV, razsejali po Vinkovcih. Še med pisanjem tega prispevka v bližini močno odmevajo eksplozije padlih granat. Kot glas z drugega planeta poziva vinkovski radio prebivalce Mirkovcev, da se predajo. Prevza-

me me občutek popolnega nesmisla in brezbesednosti. Medtem, ko se odpravljamo nazaj v Slovenijo, vojaški galebi v nizkem letu nekajkrat obkro-

žijo Vinkovce. Predvsem kraje, kjer se nahaja garda. Dober kilometer iz Vinkovcev proti Djakovu ljudje normalno živijo svoj vsakdan.



Mirkovce nas je zapustilo 90 odstotkov hrvaških družin



Sto takšnih izstrelkov je zmasakriralo Vinkovce

Begunci

Iz Mirkovcev se je izselilo že veliko družin. Dvajsetim je nastanitev omogočil Rdeči križ, ostale družine so se preselile k sorodnikom oziroma prijateljem. Imena družin in lokacije nastanitve na njihovo željo ne bomo omenjali, ker se je v njih zakoreninil strah pred grozljivim ravnanjem četnikov, ki so jim opustošili domove.

NOVA DOBA: Čemu ste zapustili dom v Mirkovcih?

»Življenje v vasi je bilo nemogoče. Četniki so vlamljali v hiše, streljali in pustošili po naselju. Izselili smo se pred tremi tedni. V vasi je od 3200 prebivalcev 490 Hrvatov, ki so se v glavnem že izselili. Življenja, ki smo ga mi živeli v rodni vasi v zadnjih mesecih, ne bi privoščil še največjemu sovražniku. Po rodu sem Albanec. Vseeno mi je, kdo je kakšne narodnosti, a Srbom je za sovraštvo očitno dovolj že to, da nisi njihov.«

Oglasi se nekdo drug. Pravi, da je Hrvat in da so mu četniki zrušili hišo. Tudi on je odšel zaradi nevarnosti, da nastrada njegova družina.

NOVA DOBA: So se izselili tudi Srbi?

»Ja, tisti lojalni so odšli. Ti, ki streljajo, pa so izselili samo svoje žene in otroke.«

NOVA DOBA: V kakšnih odnosih ste bili s Srbi?

»Prej ni bilo nobenih problemov. V zadnjih mesecih pa so se popolnoma odtujili. Niti pogovarjali se nismo več.«

NOVA DOBA: Koliko hrvaških družin se je izselilo?

»Večina, 90 odstotkov. Hudo je to, ker so edino, kar lahko pričakujemo ob morebitni vrnitvi v vas, porušene in razdejane hiše. To se je meni že zgodilo.«

NOVA DOBA: Kako ste si organizirali življenje v Vinkovcih?

»Tudi tu nam ni lahko, saj nam Rdeči križ ne more zagotavljati stalnega bivanja. Sami veste, da se tukaj tudi vsak dan strelja. Nosimo glave v torbah. Na delo zelo težko odhajamo, ker granate padajo na sam center mesta. Če že pridemo, nas čez nekaj ur pošljejo domov. Iz Sida v petek ni bilo nikogar na delo, niti Hrvatov, niti Srbov. Ljudje so že povsem brezvoljni.«

NOVA DOBA: Kaj pričakujete od naslednjih dni?

»Naj se gospodje predsedniki končno vsedejo enkrat za isto mizo in razrešijo probleme. Zaenkrat je Zagreb še miren in z njim tudi njihove družine, sprašujem pa se, kako bodo postopali, ko ne bodo niti sami več varni.«



Ranjeni Tomislav Tomić



Ranjeni policaj Vanja Hadisaković



Krvava sled smrti policajev pred policijsko postajo Vinkovci



Janez Janša: končno prava vojska

DOMAČA PRIDELAVA

Trave ni niti za krave

Narava kipi. Drevesa so čudovito zelena, krompir je pridnim že vzcvetel, jagode na sosednjem vrtu so godne, le dobre trave ni nikjer. Vemo, to ni kmetijski tednik, da bi govorili o vrtničarstvu ali poljedelstvu. Sicer pa tudi s travo ne mislimo npr. Poe pratensis (travniške latovke), temveč imamo v mislih »tisto« travo, Cannabis sativo ali indijsko konopljo.

Konoplje je letos iz domačih logov bolj malo, njena kvaliteta je pod nivojem. To je dvignilo uvoženi ali slabši domači cena. Tako je potrebno za gram trave odšteti od 3,5 do 7 DEM, odvisno od kvalitete. Z veliko sreče pa se najde tudi kakšen dealerček, ki po vseh ekonomskih zakonih izvaja dumping. Seveda se na tem mestu ne pritožujemo nad visoko ceno in neopravičenimi zaslugi, ki jih sedaj kujejo nekateri večji ali manjši razpečevalci, če trave ni, je pač ne bomo kadili. Saj veste, da marihuana in hašiš ne vodita v psihično, kaj šele fizično odvisnost. Letošnje pomanjkanje marihuane in hašiša namreč skriva drug problem, ki pa ni od včeraj, kaj šele, da bi bil enostaven.

Kazenski zakonik Jugoslavije, kot tudi tisti Slovenije, kar je bolj relevantno, enači trde droge z mehкими. Pomeni, da nekdo, ki prideluje, preprodaja ali uživa heroin ali marihuano, podlega istemu kaznovanju. Razlika med »trdim« heroinom in »mekko« marihuano pa je deset proti ena. Enačenje mehkih in trdih drog nosi veliko nevarnost. Pogosto se prodajajo na istem mestu, celo od istega prodajalca. Tisti, ki si konoplje sami ne morejo vzgajati, so tako ob letošnjem pomanjkanju trave izpostavljeni zvitemu in zahrbtnemu »zapeljivanju« prodajalcev, ki si želijo krog odjemalcev trdih drog, zaradi večjih profitov, seveda razširiti. To se, kakor so pokazala raziskovanja STIGME, edine organizacije pri nas, ki združuje zainteresirane v borbi proti drogam in AIDS-u, pravkar dogaja na Obali. Trde droge, ki večinoma prihajajo po tajnih kanalih iz sosednje Italije, vedno bolj krčijo svojo smrtonosno pot na sceno. Na STIGMI pravijo, da se kaj takšnega kmalu grozi pripetiti tudi ostalim večjim mestom v Sloveniji. Z večanjem števila odvisnikov se bliskovito širi tudi AIDS, ki se predvsem s spolnimi odnosi prenaša tudi na neodvisnike.

Kako uničiti črni trg z drogami? Z velikim užitek bomo tokrat tudi sami posegli po zgledu iz, nam tolikokrat obljubljene Evrope.

Do leta 1973 je bila mehka in trda droga na Nizozemskem enačena. Vlada je tega leta ugotovila, da njeni zakoni nenamerno delujejo tako, da je marihuana prva stopnička na poti k trdim drogam. Zakaj, je razloženo zgoraj. Zato so dekriminalizirali posedovanje manjših količin marihuane. Grass se je posledje dalo kupiti skoraj kjerkoli in je bil dostopen komurkoli. Učinek je bil osupljiv. Uporaba med mladino je bistveno upadla! Mednarodna skupnost je, proti vsakemu razumu, na takšen nizozemski zakon reagirala zelo negativno. Preneseno v naše okolje pomeni, da se bomo ob morebitni legalizaciji v Sloveniji še enkrat izpostavili pritiskom mednarodne skupnosti. Vendar, če sveta nisimo poslušali 26., ko smo postavili kar novo državo, potem nas tuje negotovanje ob nekaj odstavkih v Kazenskem zakoniku ne bi smelo motiti niti ob kavici.

Zato bi te zunanje zadeve že preboleli. Težave bomo imeli sami s seboj. Kaj hitro bi se oglašili samoohkicani reševalci javne morale, kler bi verjetno iz več kot 2000 let stare bukve vlekel protiargumente, oglašili bi se prestrašeni starši, ki zadevo gledajo skozi velike oči strahu in nepoznavanja, izvirajočega še iz socialističnega tabuiziranja te teme. Najbolj pa bi se legalizaciji uprl kazensko zakonodajni in aparat zakonske prisile. Sploh v dani situaciji je ta odpor lahko zelo močan, saj ima policijsko – pravosodni aparat skozi svoje sekretarje večino v parlamentu. Poleg tega bi se del tega aparata moral obrniti na opravljanje novih, mogoče težjih in nevarnejših nalog. Zatiranje gospodarskega kriminala ali uničevanja tihotapskih kanalov orožja, na primer.

Dekriminalizacija drog in legalizacija mehkih drog bo morala biti, kot odziv na skorajšnji padec Evropskih meja, nujnost. Kajti ob integraciji v vseevropske in kmalu svetovne procese, za pretok kapitala ne bo ovir. Najlažje pa se pretaka črni, mafijski, kriminalni itd. denar, ki ne podlega zakonom in daje hitre ter ogromne zasluge.

SLOVENIJA SE MILITARIZIRA, ARMADA JE ŠE BOLJ NEVARNA

Sloveniji so šteti dnevi

Čeprav je bil v javnosti ustvarjen vtis, da pomeni odločitev o umiku enot JA iz Slovenije nekakšno zmago Slovenije, bi se veljalo o vsem še enkrat močno zamisliti. Janez Janša namreč snuje vojsko dvanajsttisočih slovenskih plačancev, armada pa je z umikom le še okrepila svoje pogajalske pozicije.

Prva informacija je sicer ne-preverjena, obenem pa še bolj podrobna. V zadnjem tednu je po enotah TO v Sloveniji zakročil razpis ministrstva za obrambo Slovenije, v katerem iščejo dvanajst tisoč slovenskih fantov, ki bi stopili v redno vojaško službo. Plače naj bi imeli deset tisoč dinarjev, v času »službovanja« pa še brezplačno opremo in oskrbo. Če vemo, da naj bi slovenske meje po umiku JA nadzirala policija, je jasno, da Janša novači bodoče slovenske plačance.

Militantni duh, ki je prežlel med okupacijo tudi tiste Slovence, ki še včeraj na takšno notranje presvetljenje niti

prebivalstvo končala mnogo bolj tragično.

Gornje napeljuje k novim ugotovitvam. Pred časom se je poveljstvo petega armadnega letalskega korpusa preselilo iz Zagreba na vojno lokacijo v Bihac, potem se je vojska pričela umikati iz Slovenije. Resda imajo delno prav komentatorji, ki menijo, da armada potrebuje vse moči za rožljanje na Hrvaškem, po drugi strani pa to pomeni tudi, da se je armadna pozicija moči nasproti Sloveniji močno okrepila. Zakaj?

Ko se bomo v Jugoslaviji v naslednjih treh mesecih pogajali o bodoči ureditvi medsebojnih odnosov, bo armada za interesirana predvsem za vsaj enako črpanje denarja iz Slovenije. Če bodo slovenski politiki trmasti, jim bo lahko takoj zagrozila z letalskimi akcijami na

vsemogoče cilje v Sloveniji, saj v Sloveniji ne bodo več locirani njihova tehnika in ljudstvo. Torej jih Slovenija tudi ne bo mogla »blokirati« v vojašnicah in na cestah. Šele z umikom armade iz Slovenije je torej armada postala upoštevanja vreden partner za pogovore, obenem pa šele sedaj Slovenija zares potrebuje usposobljeno vojsko in seveda tudi protizračno obrambo. Tako lahko le v isti sapi ugotovljamo, da bomo za razne vojske v bodoče iz žepov dajali še več in da lastno vojsko vsekakor potrebujemo.

Sloveniji so torej šteti dnevi. Ne toliko zaradi groženj oborožene agresije nanjo, temveč zaradi dokončnim odhodom iz Jugoslavije plačati tej propadli državi, predvsem pa njeni armadi.

VELENJE, CHICAGO V MALEM

Zaspana policija

Velenje pretresajo škandali. Gospodarskemu kriminalu se je pridružila trgovina z orožjem in mamili. Podzemlje je že tako močno razširjeno, čeprav daleč od Zahoda, da policija zaenkrat samo še tipa, kako bi se problema temeljiteje lotila.

Trava, hašiš, LSD so opojna sredstva, ki jih je v Velenju, tudi drugod, mogoče dobiti – kupiti – za vsakim vogalom. Z marihuano se otroci srečujejo že v osnovni šoli, če pa jih ta val nekako obide, potem ji v srednji šoli ne uidejo. Nasadi indijske konoplje so povsod, kjer so pogoji za rast vsaj malo ugodni, zraven pa cveti še trgovina z mamili in z orožjem. Oboje je nekako povezano.

Mnogi pravijo, da se je vse to razširilo, ko je v velenjsko občino prišel »poslovnež«. Pravijo, da so v takrat najbolj razvpitem nočnem klubu pijaci dodajali droge. Najprej seveda zastonj, že zasvojeni pa so zanje pričeli odšteti ogromne vsote. Afera Peci, nikdar natančneje pojasnjena, je Pecija sicer odgnala iz Šaleške doline, podzemlje v Velenju pa je dobilo nove razsežnosti.

Slovenska policija, navajena takšnega nelegalnega poslova-

nja, navajena samo rutinskega dela, se očitno dela ni lotila na pravem koncu in pravočasno. Dogodki zadnjih nekaj mesecev so jih dobesedno ohromili, posledice njihovega »nedela« pa čutijo nedolžni ljudje. Škandalni spremljajo Velenjčane že dalj časa, ostajajo pa zaviti v meglo skrivnosti, saj se prav nihče noče izpostavljati. Grožnje s smrtjo se pač vsi bojijo.

Da je Velenje vrelišče raznoraznih nezakonitih poslov, tudi korupcije, so »navadni« ljudje izvedeli šele po aferi »Obali«, ki so ga osumili roparskega uboja na treh bencinskih črpalkah, kjer sta bila ob življenje dva črpaljarja, tretji pa je bil težko ranjen. Vendar so za njegovo domnevno povezavo ljudje izvedeli šele kasneje in še to samo s pomočjo njegove matere in sestre, ki obtožujeta slovensko policijo, ker ni storila vsega in ker je dovolila, da sta padli dve človeški življenji.

Osumljeni Adel Obali, ki dneve preživlja v celjskem preiskovalnem zaporu, naj bi bil samo vaba za velike ribe, nerazumljivi dogodki pa so prekinili tudi njegovo ostalo delovanje. Vendar ali so bila za to potrebna človeška življenja, je bilo potrebno streti toliko človeških src? Slovenska policija pač ne izbira sredstev.

Vrelišče pa ostaja. Kdo vodi velenjsko podzemlje, kdo vodi vse te nečedne posle? Ljudje, ki jih je Adel izdal v preiskovalnem zaporu, so bili privedeni na preiskavo. Večina, ducat med njimi, pa je iz neprijetnih prostorov tudi odšla. Ali zato, ker jim niso mogli dokazati prekrščenja z orožjem in mamili?

Sliši se, da naj bi s smrtjo neznanci grozili tudi Adelu Obaliju, zaenkrat pa ga v celjskih zaporih še uspešno varujejo. Grozijo tudi njegovi materi in sestri, ki naj bi se preveč vpletali v »mafijske« zadeve. Grozila pa bi jima naj tudi policija.

Sicer pa se policisti v Velenju z »mafijo« niso prvič srečali ob

primeru »Obali«. Na to, da je Velenje trgovinska povezava med Nemčijo, Avstrijo in Jugom, so bili obveščeni iz avstrijskih medijev in od avstrijske policije, ko so v Avstriji prijeli dva Velenjčana, ki sta tihotapila velike količine orožja in streliva.

Ali pa vzemimo primer »Velenjskih Rambotov«, ki sta do zob in čez oborožena »branila državo Slovenijo«. Kako sta lahko vsem na oči tako oborožena razkazovala tuje »brambovske« veščine? Kaj, če bi njuna srbeča prsta pritisnila na petelina...

Z večjo količino hašiša so prijeli tudi Velenjčana v Storjah pri Sežani, ko je hotel mamilo spraviti čez mejo.

Zgodile pa naj bi se še bolj tragične stvari. Petnajstega aprila letos je izginila mlada Velenjčanka. Spajdašila naj bi se z nekaterimi »mafijaši« in ko je odkrila, s kom se družijo, je odšla na velenjsko postajo milice in vse izdala. Zadnja sled zanjo je bil mariborski hotel Slavija, od takrat je nihče več ni videl.



ARMADA IN KRUH S KRŠKEGA POLJA

Streli na kombajnista

Kombajnist Žerjav iz vasice Polje na Krškem polju si bo letošnji žetev nedvomno zapomnil. Njegov kombajn nosi luknjo od krogle, kar so odkrili šele pozneje, saj streljanja zavoljo ropota stroja ni slišal. Pač pa je videl, za kaj gre, ko je udarilo v kabino.

Naše edino vojaško letališče Cerklje ob Krki leži sredi polj. Med v zadnji vojni pripeljane specialce iz Niša se je vgnezdil še prav poseben strah. Menijo namreč, da bi se v žetvenem kombajnu lahko skrili teritorialci, zato so z letališča sprva prepovedali dostop na njive in travnike do razdalje 500 metrov od visoke ograje. Sledila so pogajanja. Komandant teritorialne obrambe je moral celo podpisati, da teritorialcev ne bo dal na kombajn, čeprav med njimi ne manjka kmetov in bi to nedvomno raje počeli v civilu doma. Za nameček bi se moral o žetvi pogajati z vojaško komando še vsak kmet posebej. Na poljih naj bi slednjic lahko delali le od zore do mraka, od 6. do 20. ure.

Traktor, ki je zapeljal na polje pa je že na dan pogajanj ob 13. uri ponovno naletel na jez-

ne armadine specialce. Niso ga pustili niti obrniti, s polja je moral v vzvratni vožnji. V torek, 16. julija smo se pogovarjali s kombajnistom **Leopoldom Kerinom**, dobrodušnim kmetom iz Račje vasi. S svojim rdečim Zmajem se je pravkar vrnil z žetve na drugih poljih. »Vidite, saj imam stroj njihove tovarne,« je pokazal na znamko ob naši opazki, kam bi tu lahko spravil teritorialce, češ prav rad bi jim v Zemunu narejeni stroj razkazal, da ne bi kvasilil takih. Mrk pa postane, ko nanese beseda na to, kdaj bodo želi sami. »Mi imamo tam kakšen hektar pšenice in 80 arov ječmena, tačas suhega kot poper. Ja, vsi kmetje, od Boršta do Cerkelj imajo tam blizu letališča zanesljivo za požeti najmanj 10 hektarjev pšenice. Poglejte, tudi zadruga Agrarija ima zrelo lepo oljno repico.

Debeli dve uri so se pogovarjali z odgovornimi z letališča pa ni so nič dosegli,« govori o tej letošnji nenavadni žetvi.

Drugo poglavje so mine, ki so položene okrog letališča tudi po 30 metrov na široko v kmečka polja. Poznavalci pravijo, da so tam bolj v strah lastnim vojakom, da jim ti ne bi uhajali. Kmetje, pravijo, da so jih nekaj umaknili sami pri Črešnjicah. Po drugi strani prihajajo grožnje iz Beograda, kako naj bi republika Slovenija vplačevala v Markovičev zvezni proračun za taisto armado. Kdor ima takšen odnos do žita in torej kruha, ga tudi ni vreden, se jezijo kmetje. Na Obrežju pripovedujejo tudi naslednjo resnično zgodbo iz sedemdnevne vojne. Lastnik malega vinograda na vzpetnici v bližini mejne postaje se naj bi med dolgotrajnim čakanjem tankov pogovarjal s poveljujočim starešino. Ko je ta slišal, da ima možak tam gori vinograd, je tank pognal prav v sredino vinograda! In to je prav tisti tank, ki jo je kasneje skupil pri Prilipah.



Leopold Kerin: »Kdaj bomo letos želi v bližni letališča?«

ERNEST FUJS, PRIMAT MARIBOR

Devize v Primatovi blagajni

Kako preživeti in s čim v Evropo, je danes vprašanje, ki tare slehernega treznega Slovenca. Vzpodbuden primer ni treba daleč iskati. Je tu, pri roki, v Mariboru. Gre za Primat, podjetje, ki je že pred tremi leti napovedalo razsulo mariborskega gospodarstva, podjetje, ki danes s svojimi proizvodi osuplja in osvaja zahodni svet.

Prvega novembra pred tremi leti je takratna mariborska oblast iskala žrtveno jagnje, strokovnjaka, ki bi se vsaj navzven trudil rešiti razpadajoči Primat in njegovih 1900 v Mariboru, v Sloveniji in po Jugoslaviji raztresenih delavcev. O žrtvenem jagnju pravimo zato, ker je bila »uradna rešitev« za Primat znana: ekonomsko uspešni del in obrate z donosnimi programi bi naj izločili, ostalo pa prepustili usodi. Zamisel o takšni preobrazbi Primata je bila »požegnana« in tudi uresničena.

Toda zgodilo se je, kar oblastniki niso niti predvidevali, kaj šele, da bi verjeli, da se bo kaj takega zgodilo. Ernest Fujs, diplomirani inženir, ki so ga pregovorili, da je prevzel krilo odpisanega dela Primata, je svoje poslanstvo vzel drugače, kot nešteto »prisilnih upraviteljev«, ki jih je oblast postavljala za krmila zavoženih podjetij.

»Ločitev podjetja je bila izvršena preden sem jaz prišel v Primat. S to delitvijo se nisem in se še danes ne strinjam. Toda tako je bilo,« danes pripoveduje Ernest Fujs. V Primatu so ostali nekdanji tozdi Kovinsko pohišstvo, Transom, Ban, Bančna oprema, Bratstvo v Ušću, marketing in skupne službe. V dveh in pol letih je v Primatu ostalo okrog 700 delavcev, v številni tudi one v Ormožu in 160, ki so ostali pri reorganizaciji v delniško družbo v Ušću.

Akordi za izvoz

In zanimivost. Medtem ko so v »odpisanem« delu Primata živeli iz rok do ust in komaj povezovali konec s koncem, da bi se rešili najhujšega, je izdvojeni del lagodno spremljal napore svojih nekdanjih sodelavcev.

»Ko sem prišel v Primat, sem naletel na sorodno dušo, na inženirja Eriha Štefanca, tehničnega direktorja, moža, ki je v Primatu dolga leta delal v razvoju. Z njim sva na novo oblikovala vse, od proizvodnje, programov do poslovnega sistema. Pred delavci ni bilo treba ničesar skrivati, ker je bilo

vsem jasno, da je vse globoko pod vodo. Zato sem rekel samo eno: čaka nas trdo in kvalitetno delo, kdor je na to pripravljen naj ostane, kdor ne, naj gre. Za vsa dela smo uvedli akord ...«

– Medtem se je pokazalo ali razkrilo, da so v Mariboru začeli drug za drugim kletati tudi paradni konji ...

»O tem ne bi govoril. Še manj pa o gospodarski politiki. Rad pa priznam, da niti sam nisem verjel, da je ta del Primata še vedno podjetje, ki je sposobno v dveh letih razviti sedem skupin proizvodov potr-

jenih z evropskimi in v enem primeru za ameriškim atestom.

Dve leti je trajal postopek za pridobivanje atestov, vložili smo vsak razpoložljiv dinar ...«

– Ob zadnjem obisku in pogovoru predsednika Milana Kučana z mariborskimi gospodarstveniki ste mu omenili vaš primer, ko imajo namreč delavci Primata, ki dosegajo izredne izvozne uspehe in dobro gospodarijo manjše plače, kot delavci podjetij, ki so še vedno pod vodo ...

»Dovolite, da dokončam tisto z atesti. Primat ima namreč danes deset atestov na sedmih različnih področjih. Gre za kovinsko pohišstvo, za opremo za arhive, opremo za knjižnice, za bančno opremo, opremo za skladišča ...

Takšen atest velja veliko denarja, opravljajo pa ga tuji, v Evropi ali Ameriki priznani inštituti.

Gospodu Kučanu in drugim sem omenil primer naših delavcev tudi za to, da sem nazorno prikazal, kolikšne so pri nas družbene dajatve. Pri nas mora namreč delavec ustvariti za 6000 mark dohodka, da mu ostane 600 mark za plače. Na zahodu pa mora ustvariti 5600 mark, da njemu ostane 1900 mark!«

Primatove »črne skrinjice«

– Zdajšnje razmere v Sloveniji so znova odmaknile sistemske rešitve.

»Pri nas deluje trg samo v tistih segmentih gospodarstva, ki posluje na Zahodu. Filozofija zahodnega tržnega sistema je v čim cenejši proizvodnji, da bi izdelek zatelem čimdražje prodal, pri nas pa je ravno nasprotno ...«

– Kako se vam je navkljub našim razmeram in nekdanjim razmeram v Primatu uspelo ob-

držati na tujem trgu?

»Že omenjeni testi kažejo na našo naravnost. Nam je jasno, da se lahko obdržimo in razvijamo le, če bomo toliko kvalitetni, da smo na tujem trgu konkurenčni. Navzlic težavam smo v tem času povečali izvoz za 220 odstotkov, delamo pa na tem, da bi 60 odstotov celotne proizvodnje prodali v tujini ...«

– Izvedeli smo, da so vam prišli v Maribor čestitati strokovnjaki, ki so opravili atest neke vaše blagajne ...

»Res je, po testiranju ene naših blagajn, ki so jo ogrevali ali točneje razžareli nad več kot tisoč stopinj, jo zatelem v prostem padu spustili devet metrov globoko, in v vsem času v notranjosti temperatura ni dosegla 50 stopinj, po padcu na tla pa se blagajna ni deformirala, da se je dala normalno od-

preti, je v Maribor pripotoval vodja skupine strokovnjakov, ki so v Nemčiji opravljali testiranje in nam čestital ...

To je vrednost, ki Primatu odpira vrata na tuji trg. Gre za dolgoročno pogodbo v vrednosti 30 milijonov mark ... Gre za priznanje in zaupanje v našega delavca, v našega strokovnjaka, gre za blagajno, ki jo naši delavci imenujemo po popularni »črni skrinjici«, ki jo vgrajujejo v letala ... V teh norih dneh je še kako pomembno kje in kam daš hraniti vrednostne papirje, dokumente ali dragocenosti. Nedavni dogodki pri nas to še kako potrjujejo. V tujini pa je nakup te opreme osnovna naložba, ki jo vzpodbuja in njen razvoj kreditira sleherni zavarovalna družba. Res pa je, da se tudi pri nas povečuje prodaja.«



Forma

GRAFIČNA PRIPRAVA

SIMONA VOVK

C. na Ostrožno 113

63000 Celje

☎ 063/34 222



ROKOMETNI KLUB CELJE
PIVOVARNA LAŠKO



PODJETNIKI OBRAČUNAVAJO MED SABO

Streli iz Zagate

Štirikrat je počilo, dve krogli sta zadeli v meso. V sredo 17. 7. zvečer, ob 19.20, je lastnik najemnih prostorov v Zagati 1, Marjan Šostarič (39) s streli iz samokresa težko ranil najemnika kletnega prostora, Rolanda Koello (39) in njegovo ženo Jolando (33).

Spor s tragičnim vrhuncem pravzaprav ni čisto nov, korenine namreč segajo že v začetek tega leta. Šostarič, ki ima v gornjem nadstropju poslovnega objekta v Zagati urejeno trgovino s čevlji Obuti maček, je s Koello sklenil pogodbo o najemu kletnega prostora, v katerem je bar z istim imenom. Kot je razvidno iz izjav nekaterih ljudi, ki poblizje poznajo zgodovino tega spora, sta Koella in Šostarič napravila t. i. »dvojno pogodbo«. To pomeni, da sta v uradno overovljeni pogodbi navedla veliko manjši znesek za najem prostora, kot pa sta se bila v resnici dogovorila, kar je občutno zmanjšalo dajatve. V njenem poslovanju pa je prišlo do kratkega stika, saj naj bi menda Koella plačeval Šostariču namesto dogovorjenih dva tisoč mark le dva tisoč dinarjev mesečne najemnine. V enoletnem obdobju bi tako Koella, sicer švicarski državljan, ostal dolžan Šostariču dvajset tisoč nemških mark.

Do prvih resnejših trenj med njima je prišlo pred dobrim

mesecem dni, ko naj bi Šostarič ponoči vlomil v Koellin lokal in iz njega odnesel določeno količino gostinske opreme, s katero bi kompenziral del dolga. Kljub hudi krvi, ki ga je njegovo dejanje povzročilo, bi naj ta incident minil brez fizičnega obračunavanja. Sodni mlinci so mleli tožbo, toda napetost je rasla.

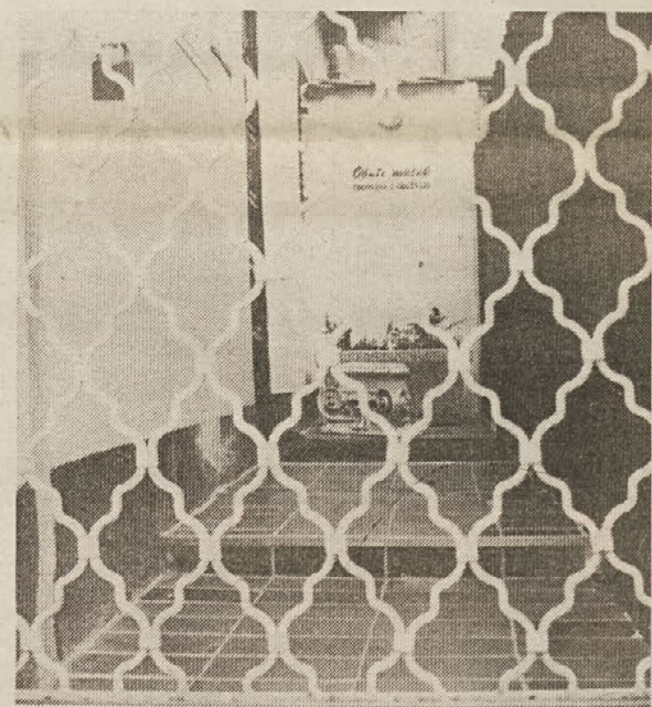
Počilo je prejšnji teden, ko bi naj Šostarič v noči iz torca na sredo svoje dejanje ponovil. Koellina žena Jolanda je v odgovor v sredo okrog 18. ure odšla v Šostaričevo trgovino in skozi okno zmetala na ulico precejšnje število čevljev. Menda naj bi se tudi stepla s Šostaričevo ženo. Na kraj dogodka so poklicali policijo, ki je zadevo umirila, vendar očitno ne dovolj. Po izjavi ene izmed prič sta kakšno uro kasneje zakonca Koelle skupaj prišla v Zagato. Po kratkem pogovoru s Šostaričem sta se odpravila po hodniku proti njegovi trgovini. Takrat je Šostarič izvelkel revolver in najprej ustrelil Koello in nato še njegovo ženo. Oba sta obležala na hodniku, Rolando



Jolanda Koelle v sobi za intenzivno nego kirurškega oddelka celjske bolnišnice

Koella z vstopno rano na hrbtno in Jolanda Koella z vstopno rano na trebuhu. Sosedje so poklicali reševalce in policijo, ki se ji je Šostarič tudi takoj predal. Nekateri očividci trdijo, da so mu policisti odvzeli pištolo šele kakšnih petnajst minut kasneje, na opozorilo dežurnega kriminalista. Če so te trditve resnične, gre za precejšnjo napako v policijskem postopku, čeprav Šostarič takrat ni kazal nobenih znamenj agresivnosti. Rolanda in Jolanda Koella so prepeljali v celjsko bolnišnico. V času poročanja nista več v življenjski nevarnosti, vendar pa so poškodbe po trditvah zdravnikov kirurškega oddelka bolnišnice zelo resne. Šostarič je trenutno v priporu.

V Celju lahko te dni slišite marsikaj. Ugibanj in namigovanj o poteku tega, nedvomno tragičnega dogodka, je veliko. Resnico bodo iskali kriminalisti, ta dogodek, ki je prinesel nesrečo vsem udeležencem, pa bo dobil sodni epilog.



Na tem hodniku sta obležala zakonca Koelle

AKROBATIKA 84-LETNE GIUSEPPE ERCOLI

Padla iz šestega nadstropja

V Rimu se je zgodil pravi čudež. Stara gospa Giuseppe Ercoli stanuje v šestem nadstropju velike hiše. Medtem, ko je umivala okna svojega stanovanja, ji je iznenada spodrsnilo in padla je v globino. Pristala je priklenjena na enem izmed zastorov v nižjem nadstropju. V takem položaju je bila dobre pol ure.

Stara gospa se ni ustrašila, temveč je pričela klicati na pomoč. Slišali so jo mimoideci. Ti so se zbrali v velikem številu. Spodbujali so jo naj vzdrži in naj se ne preda, dokler niso prispeli reševalci.

Guisepina, ki je bila pretresena, toda ne ranjena, je sedaj postala prava junakinja svoje okolice.



Ulica, v kateri so prejšnji teden odjeknili streli

ŠOŠTANJ: PODTIKANJA IN ZLONAMERNE OBTOŽBE

Včeraj prijatelj, danes priseljenec

Ali smo Slovenci v preteklih vojnih tednih in dnevih izgubili tisti kanček človeškega dostojanstva, ki mu pravimo poštenost? Ali so vojaška politika in njeni dogodki tako močno vplivali na nas, da smo sedaj začeli sovražiti tistega, s katerim smo do včeraj prijateljevali? So res vsi neslovinci naši nasprotniki in ali so krivi že zato, ker niso Slovenci?

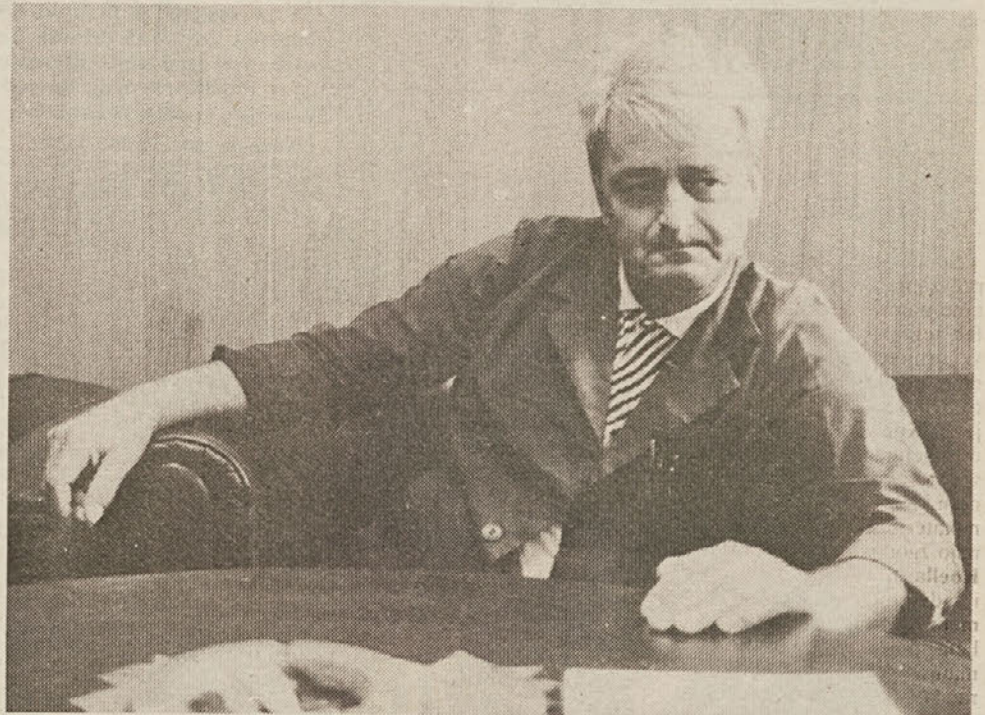
Med prebivalci Šaleške doline, še posebej tistimi v Šoštanju, so se pričele širiti govorice o tem, da podjetje Industrija usnja Vrhnika enota Šoštanj nelegalno financira gradnjo hiše direktorju Ratku Stevančeviču. Nekateri ljudje so v te podatke tako prepričani, da so o tem obvestili tudi naš časopis. Ker govoricam ni vedno verjeti, smo zadevo preverili.

Družbeno podjetje Industrija usnja Vrhnika s svojo proizvodno enoto v Šoštanju je eden od svetlih primerov današnje temačne ekonomske situacije slovenskega gospodarstva. Včasih, ko so cvetele in sijale razne firme kot Elan, Gorenje in drugi produkti plansko načrtovanega gospodarstva, je bila usnjarska enota v Šoštanju zapisan počasemu hiranju in borbi za preživetje na robu ekstenzijskega minimuma. Vsaj zadnjih dvajset let se je tako dogajalo. Pred leti pa je ta usnjarska proizvodnja sklenila organizacijsko simbiozo z industrijo usnja Vrhnika. Pred dvema letoma je bil opravljen sanacijski program tega dela proizvodnje v Šaleški dolini. Ta-

krat je na čelo štiristopetdesetglavega kolektiva stopil njihov dolgoleni sodelavec Ratko Stevančevič. Nikogar ni motilo njegovo nacionalno poreklo, saj je Šaleška dolina znana po svoji nacionalni pestrosti. Novega direktorja in dolgoletnega delavca so vsi prav dobro poznali. Odkar je prišel kot mlad fantič iz Čačka v Slovenijo, je bil delavec usnjarske industrije v Šoštanju. Najprej se je na željo podjetja izučil za usnjarskega tehnika. Kmalu je tam spoznal tudi svojo ženo, ki je bila prav tako delavka v usnjarski proizvodnji. Preselil se je k njej in skupaj sta si ustvarila družino. Ves čas sta stanovala pri tašči oziroma materi žene Slovenke. Rodila sta se jima dva otroka, ki danes že študirata. Ratko je rasel skupaj s tovarno in z njo napredoval. V prostem času se je aktivno udeleževal pri raznih krajevnih športnih aktivnostih. Po trindvajsetih letih dela je napredoval do te mere, da so ga po opravljenem sanacijskem načrtu postavili na mesto direktorja. Žena še danes dela v tovarni.

Danes je proizvodna enota IUV v Šoštanju s svojimi 450 zaposlenimi ena od najboljše stoječih podjetij v Šoštanju in morda še širše. V mesecu decembru so imeli delavci povprečni osebni dohodek v višini 1000 DEM. Tega tempa niso uspeli zadržati, kljub temu pa še dosegajo povprečni dohodek v tovarni na nivoju 600 DEM. Devetdeset odstotkov svoje proizvodnje izvažajo. Delavci so stimulatívno nagradjeni, delo se opravlja le v eni izmeni. Pred kratkim so izplačali regres delavcem v višini med sedem in osem tisoč din. Stavk v dosedanjih zgodovini ne poznajo.

Dokaj pozno se je Ratko odločil, da začne z gradnjo hiše, ki naj bi bila v bistvu nadomestna možnost za hišo, ki je last njegove tašče. Ta je namreč locirana na področju predvidenem za rušenje po letu 1995. Pri sedeminštiridesetih letih se odločiti, da postavi hišo, je dokaj kasno. Medtem, ko marsikateri mogoče iz Šaleške doline že sedijo v svojih razkošnih bivaljših, je ta šele prišel z gradnjo. In sedaj se najde nekdo, ki mu očita, da si hišo gradi na račun firme. Predvsem pa kakšno hišo, saj je šele pri temeljih! Pretekli teden je dokončal prvo ploščo. Ko pa bo hiša nekoč zgrajena, se bo vanjo preselil s svojo dru-



Rako Stevančevič, direktor IUV, enote Šoštanj: »Tisti, ki mi ima kaj očitati, naj pride k meni in pogovorila se bova.«

žino in taščo. In glej ga zlomka, za to hišo je dobil lani celo stanovanjski kredit matične firme, kjer se združujejo sredstva vseh proizvodnih enot. In sedaj je »kriv«, ker si kot direktor gradi hišo. Pravijo, da mu račune poravnava firma, seveda, če ima pa stanovanjski kredit od

firme.

Verjamemo, da gospod Stevančevič ni nikakršen socialni problem, za katerega bi se naj sredstva javnega obveščanja zanimala. Toda izkoriščati javne medije za to, da nekomu naprtiš krivdo za tisto za kar ni kriv, je pokvarjeno. Če je kriv

zato, ker ni Slovenec, se naj to tako tudi pove. Še pred dvema letoma to ni nikogar motilo. Potrebno je ločiti zrno od plevela. Predvsem pa ohranimo tisti kanček človeškega dostojanstva in ljudi, ki nam niso simpatični obravnavati na človeka dostojen način.

ITALIJANI – SVETOVNI PRVAKI V UTAJI DAVKOV

POLETNO BRANJE

Reveži z luksuznimi jahtami

Nedavno tega je italijanska finančna policija pregledala 10.500 jaht in odkrila nove, skoraj neverjetne primere utaj davčnih obveznosti.

Da naši sosedje niso samo veliki podjetniki in spretni trgovci, temveč tudi mojstri za izigravanje predpisov, je pokazala nedavna velika akcija italijanske finančne policije z namenom, da bi odkrili ljudi, ki se za vsako ceno skušajo izogniti plačilu davkov. V akciji je sodelovalo 1.400 miličnikov s 197 ladjami in helikopterji, njihov cilj pa so bila primorska letovišča, od elegantnega Portofina v Liguriji, vse do jadranske luke Pescara.

Pripadniki italijanske finančne policije »Guardia di Finanza« tokrat niso oprezali za zloglasnimi mafijskimi šefi, temveč je bila njihova akcija usmerjena predvsem k utajevalcem davkov z razkošnih jaht. Natančno so pregledali 10.500 jaht, na kopnem pa so jim pomagale policijske patru-

lje z 800 člani. Ko se je po 12-ih urah preverjanja akcija »Albatros« končno zaključila, so na natančnejši pregled zaradi suma utaje davkov poslali kar 6.784 jaht.

Med tistimi, ki so jim jahte pregledali, so našli tudi nekega peka iz Liguie, ki je v davčni napovedi napovedal le 7 milijo-

nov lir letnega prihodka. Tako je moral finančni policiji natančneje razložiti, kako si je lahko s sorazmerno skromnim dohodkom privoščil 15 metrov dolgo in nadvse razkošno jahto. Pek, ki so ga pri davčni utaji dobili tako očitno, je pri tem trdil, da je »ladjico« uporabljal samo za reprezentativne namene in pri tej razlagi vztrajal tudi še potem, ko so mu pokazali zapisnik o preiskavi.

Drugi iznajdljivi siromak se je znašel v veliki zadregi, ko je moral stroгим organom nadzora na koncu priznati, da njegov prijavljen letni dohodek ne zadostuje niti za plačilo priveza njegove razkošne jahte v mo-

derni luki Porto Ercole ob toskanski obali.

V neapeljskem zalivu so preiskovalni organi odkrili motorno jahto v vrednosti pol milijona nemških mark, katere lastnik je trdil, da služi kruh kot potujoči prodajalec cvetja.

Sicer pa za Italijane tako in tako velja, da so izjemno pretkani v odnosih do oblasti, tako da se tudi tistim najbogatejšim uspe izgoniti plačevanju visokih davkov. Mnogi predstavniki svobodnih poklicev, kot so advokati in zdravniki pri tem vztrajajo, da letno ne zaslužijo več kot 20 milijonov lir oziroma 27 tisoč nemških mark. Trenerji, športniki in veterinarji prijavijo davčni upravi v povprečju le 13 tisoč nemških mark letnega dohodka, lastniki različnih trgovin pa poizkušajo prepričati davčne organe, da jim celoletno delo ne prinese več kot 7,5 milijona lir ali borih 10 tisoč DEM.

Vsi zaposleni v svobodnih poklicih obogatijo italijansko davčno blagajno za največ 5 odstotkov skupnega prihodka, od podjetnikov pa zberejo vsega 7,3 odstotka. Največje davčno breme, tako navadno mislijo delavci, ki v državno davčno blagajno prispevajo 76 odstotkov vseh davkov na dohodek, je njihov odbitek pri plačah. Ta nepravilnost je že od nekdaj izzivala odpor pri rednih davkoplačevalcih, ki morajo namesto drugih sofinancirati izgradnjo šol, bolnišnic, cest in drugega.

Preobremenjeni italijanski finančni policaji opravijo letno približno 8 tisoč pregledov, kar pa pri 25 milijonih davčnih prijav znaša le 0,3 odstotke možnosti, da določeno prijavo natančneje, mikroskopsko pregledajo. Poleg tega so tudi davčni inšpektorji nepravilno



Zaslужki v svobodnih poklicih so izredno majhni. Nekateri nimajo niti za najosnovnejšo obleko.

oziroma nesorazmerno razporejeni po državnih področjih, saj je kar 64 odstotkov zaposlenih v južnih regijah, kjer ljudje že v povprečju manj zaslužijo kot na bogatem severu, ki prispeva 60 odstotkov vseh davčnih prihodkov.

Veliko število davčnih utajevalcev, ki so jih odkrili v omejenih akcijah, poudarja, da je davčna uprava nemočna proti njihovi premetenosti, zato tudi nič ne govorijo, da bi s špekulacijami končno le naredili konec.



Tudi ta porno gospa ni prijavila vsega. Razložno se vidi, da ji dve hruški mogočno štrlita izpod obleke in ti dve najverjetneje nista prijavljeni.

Razpis
Dobre, pogumne
in drzne novinarje
redno ali pogodbeno zaposlimo.

Uredništvo Nove dobe,
Aškerčeva 15, Celje

JAPONCI SPET PRESENEČAJO

Avto v kovčku



Zgoraj desno: poslovnež s kovčkom v roki; spodaj levo: poslovnež v kovčku drvi opravkom naproti.

Tisto, kar se nam zdi nemogoče, Japonci že imajo. Na pohodu je nova domisljica, plod domišljije in praktičnih izkušenj Daljnega vzhoda.

Kar navajeni smo, da je pri Mazdi vse mogoče. In tako so tudi tam izumili mini avto, ki ga lahko prenašate kar v kovčku oziroma je kovček setavni del avtomobila. Ko ta kovček odprete, se spremeni v majhen praktičen avto. Z njim se lahko vozite do trideset kilometrov na uro. Namenjen je predvsem mestnim voznjam. Stroj je dvotakten z enim valjem in disk zavorami. Cena takšnega mestnega pritlikavca bo znašala približno 3.500 DEM. Zaenkrat še ni v serijski izdelavi, ampak ga uporabljajo kot prototip. In tako kmalu ne bomo več rekli: srečno – s kovčkom v roki, ampak srečno vožnjo – v kovčku.

VISOKE KAZNI

Dva milijona lir za prehitro vožnjo

Približno petnajst milijonov italijanskih voznikov, pa tudi vseh ostalih naključnih, bo moralo biti v prihodnje previdnejših pri upoštevanju dovoljene hitrosti. Nov italijanski zakon o cestnih predpisih bo veliko strožji od dosedanjega. Najbolj prizadeti bodo tisti vozniki, ki obožujejo velike hitrosti. Za prekoračitev hitrosti do deset kilometrov na uro bodo kazni še dokaj blage. Vsi tisti, ki bodo prekoračili omejitev od deset do štirideset kilometrov na uro bodo plačali že občutnejše vsote lir. Kdor pa bo prekoračil dovoljeno hitrost za več kot štirideset kilometrov na uro, bo kaznovan od 500.000 do dveh milijonov lir. V kolikor pa takšna kazen ne bi zadovoljila namena se lahko vozniku tudi odvzame vozniško dovoljenje od enega do treh let.

Druga zanimiva novica se nanaša na »mlade« voznike. Tukaj so mišljeni predvsem tisti, ki imajo vozniški izpit manj kot tri leta. Pri njih bo prišlo do odvzema že pri manjših kršitvah prekoračene dovoljene hitrosti.

MINI MARKET IN VINOTEKA

GAJ

ZAGATA 1a, CELJE
(za Slovenijalesom)ODPRTO VSAK DAN OD 8.30 DO 23.00
OB NEDELJAH IN PRAZNIKIH OD 8.00 DO 23.00

UGODNA PONUDBA:

PAMPERS PLENICE

RJAVENJE AMERIČANOV

Belci v ZDA manjšina

V 21. stoletju, in to ni več tako daleč, bodo rasne in etnične skupine v Združenih državah Amerike številčno prekašale bele prvč v vsej zgodovini. »Rjavenje« Amerike bo povzročilo marsikaj v družbenem življenju, od politike in izobraževanja, do industrije, vrednot in kulture.

Nekega dne, prav kmalu, najverjetneje še prej, kot si večina ljudi v ZDA misli, bodo beli Američani postali manjšinska skupina. Že dolgo prej, preden bo prišel ta dan, bo prevzetnost, da je tipični ameriški prebivalec takšen, ki ima neposredno ali vsaj posredno zvezo z Evropo, že preteklost. Že sedaj se na štiri Američane najde vsaj eden, ki je latinsko-ameriškega porekla ali pa je nebeleec. Če bodo sedanji trendi v imigraciji in rodnoti ostali nespremenjeni, bo latinsko-ameriška populacija narasla v prihodnosti za 21 odstotkov, azijska za 22 odstotkov, črna za samo 12 odstotkov in bela za nekaj več kot 2 odstotka. Leta 2020 bo število ameriških prebivalcev, ki so latinskoameriškega ali nebeleega porekla,

podvojeno, skoraj 115 milijonov, na drugi strani pa bela populacija ne bo več naraščala. Leta 2056, ko bodo sedaj rojeni stari 65 let, bodo svoje korenine iskali povsod drugje, razen v Evropi.

Čeprav bodo verjetno ostala mesta in predstraže, kjer nebelci ne bodo imeli kaj iskati, kjer bodo angleški, irski in nemški priimki prevladovali, kjer bo tradicionalna Amerika še vedno vidna na vsakem uličnem vogalu, bodo le sled nekdanjega naroda. Prevladujoča večina pa se bo učila, kot normalen del življenja, pomena latinskega slogana, vezanega na ameriški ključ – e pluribus unum – eno sestavljeno iz mnogih.

Med mlajšo populacijo, ki obiskuje šole in predstavlja no-

vo delovno silo, se bo ta sprememba kmalu dogodila. V nekaterih predelih ZDA je »melting pot« ali mešanje narodov že nastal. V državi New York je približno 40 odstotkov učencev v osnovnih in srednjih šolah pripadnikov etničnih manjšin. Čez desetletje pričakujejo, da se bo razmerje dvignilo na 50 odstotkov. V Kaliforniji so bele deklice manjšina že sedaj. Latinskoameriška populacija znaša 31,4 odstotka, črna dodaja svojih 9 odstotkov, Azijci pa blizu 11 odstotkov, tako da je skupek nebelcev nad polovico – 51 odstotkov. Ta ugotovitev ni samo odsev tega, da belci bežijo od nesegregiranih javnih šol. Belci so v Kaliforniji v vseh starostih le 58-odstotna populacija.

Zgodovina razlaga, da je obstoj resnične multinacionalne skupine nemogoč ali vsaj neuporaben. Samo najbolj sposobni veliki sili v daljni prete-

klosti – faraonski Egipt in imperialistični Rimski imperij – sta uspela obdržati različne nacionalne identitete skupaj.

Najbolj etnično razdrobljena trenutna država, Sovjetska zveza, je ogrožena zaradi odcepljenih zahtev in mednacionalnih konfliktov. Vendar je takšna primerjava neobjektivna, ker je ta imperij nastal z zmago v vojni in obstaja le s pomočjo agresivne vojaške prisotnosti. ZDA pa so nastale s prostovoljno migracijo in ta proces naj bi bil eden med najbolj učinkovitimi, z mnogo talenta in energije. Rjavenje Amerike pa ponuja možnost za kapitalizacijo mnogih ljudi z najrazličnejših koncev sveta. Čeprav je ameriški karakter ostal nespremenjen, so obdobja hitre evolucije prinesla tudi globlja, bolj zaskrbljena vprašanja o nacionalni duši Američanov in ti svoje prihodnosti ne gledajo več tako rožnato.



»Rjavenje« Američanov. V nekaterih razredih že težko najdeš belega učenca.

Najlepše lutke na svetu

Hildegard Günzel, 44, iz Durmersheima pri Karlsruheu v Nemčiji, oblikuje najlepše lutke na svetu. Američani so ji podelili lutkovnega oskarja. Nekaj njenih lutk je razstavljenih v muzeju v Washingtonu,

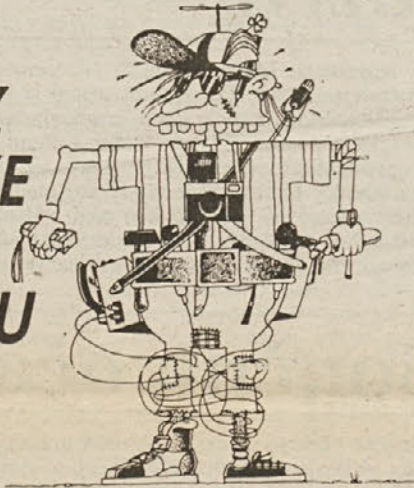


tudi Japonci so jih kupili za svoj muzej v Tokiu. O cenah avtorica ne govori, so namreč višje kot si je mislila, da bodo. Običajne cene se gibljejo od 1500 do 2500 DEM, zbiralci pa dajejo za porcelanaste lepoticke tudi po več tisoč DEM. Za to pa dobijo lutke, ki so edinstvene na vsem svetu. Günzlova jih oblikuje že 17 let, vsaka lutka je rezultat zahtevnega ročnega dela, oblečena v izbrani žamet, svilo in dragocene stare čipke, perike so iz pravih las. V zadnjih letih uporablja pretežno vinil, porcelan le za redko drage posamezne primerke. Za oblikovanje lutk jo je navdušila prijateljica zbiralka, in tako je Günzlova obiskovala šolo za oblikovanje v Münchnu kot kiperske tečaje. Danes je mati dveh otrok gotovo ena najuspešnejših tovrstnih oblikovalk na svetu.



PESNIŠKA KRAMLJANJA

BINA ŠTAMPE ŽMAVC

Haiku
poletjeTravnik razkošno
razprostranja cvetove –
dar za bogove!Zbogom, marjetka!
Mrtva bela princeska
na kupu sena.BREZ
DLAKE
NA
JEZIKUMARBORSKI RADIO STUDENT UKV stereo
95,9MHzLJUBLJANSKI VODNJAK ZA
ROGAŠKOBoter drži
besedoTakšen je na risbi videti
nov vodnjak v Rogški, da-
rilo mesta Ljubljane, delo
akademskega kiparja Dra-
ga Tršarja.

Kot je lani ob proglasitvi mesta Rogška Slatina obljubil ljubljanski župan, ki je bil boter pomembnega dogodka, bo Ljubljana podarila Rogški vodnjak. Odljubo boter drži in vodnjak je praktično že nared.

Zamisel za vodnjak je našel akademski kipar Drago Tršar med svojimi osnutki. Gre za figuro kot da bi se spojila dva kapnika. Najprej je bilo mišljeno, da bi takšna figura predstavljala nosilni steber v kakšni dvorani. Visoka je 2,5 metra. Koprena vode, ki bo steber oblikovala, mu bo zagotovo dala še dodatni čar.

Vodnjak so že odlili v bron in sicer v Zagrebu. V Rogški naj bi ga postavili v osrednjem parku in sicer na podstavek v obliki stopnic. Podstavek naj bi bil visok 2 metra in bo torej novi vodnjak resnično markantna novost. Vodnjak je veljal okoli 20.000 DEM. Da ga bodo lahko postavili, pa bo moralo v žep seči tudi mesto Rogška Slatina – zgraditi bo morala podstavek.

AKADEMSKI SLIKAR MIROLJUB PAVLOVIČ-JUGOVAC POP

Istrske šahovnice

Po vrnitvi iz samostana, kjer je živel osem let, je Miroljub Pavlovič-Jugovac »Pop« končal likovno akademijo v Beogradu, pred štirimi leti pa se je s svojo družino naselil v Novigradu. K sebi vabi akademske slikarje iz Štajerske.

V Novigradu ima svoj atelje akademski slikar Miroljub Pavlovič-Jugovac »Pop«. Tu živi od leta 1986. Rodil se je v Božurevcu, vasi blizu samostana Ljubostinja na levi obali Zahodne Morave. Po končani osnovni šoli je najprej odšel v samostan Visoki Dečani, kjer se je tudi začelo njegovo cerkveno izobraževanje, ki je trajalo osem let. Ker se nekako ni znašel v božjem poklicu, je pod vplivom skupine beograjskih intelektualcev zapustil samostan. Vpisal se je na likovno akademijo. Njegova življenjska pot se je popolnoma spremenila, vendar je vseskozi ostal zvest svoji duhovni naklonjenosti Bogu, kar je vplivalo na njegove odnose z ljudmi, pa tudi na njegovo slikarstvo.

»Prvič sem v Novigrad prišel

leta 1984. Mesto me je takoj osvojilo s svojo toplino, intimnostjo, raznolikostjo pejsažev, ki jih nudi in odkritostjo svojih prebivalcev. Naravnost neverjetno se mi še danes zdi, da so mi občinski možje brez večjih formalnosti dali prostore za atelje, tako da sem lahko delal v miru in se povsem predal umetnosti. Kmalu sem si tu ustvaril družino, dobil hišo in v njej uredil atelje in galerijo, prejšnji atelje pa sem lahko vrnil občini. Vse, kar sem dobrega doživel tu, ne bom nikoli pozabil«, nam je povedal Pavlovič in dodal: »Glede na to, da imam sedaj vse pogoje, bi želel v svojo hišo vabiti akademske slikarje. Skupaj bi preživeli kakšnih deset dni, delali in nato priredili samostojno razstavo. Pod enakimi pogoji

bi tudi jaz obiskoval druge.«

Takoj nam je postala jasnejša njegova želja, saj je očitno, da Pavlovič, novigradski slikar, pripada tisti vrsti ljudi oziroma umetniških duš, ki dobro vrnejo z dobrim, kar jasno odražajo tudi njegova dela. Njegovo slikarstvo predstavlja tudi čudovit spoj osebnega dojetja sveta, umetnosti in duhovnosti, kot tudi sprejetih vrednosti likovne dediščine. Njegove slike govorijo o morali in kulturi, ki pripada in umira, o tragičnosti življenja in samem človeku kot posamezniku in njegovi lepoti. Pavlovičeve barve so surove kot življenje, njihova moč pa se meša z močjo življenja. Izhajajoč iz absolutne svobode ustvarjalnosti uporablja več tehnik in semri, in s svojim pogledom v prihodnost ustvarja enoten likovno-liričen pristop h kompoziciji, ki je navadno na šahovski tabli. Pri njem je vse

s kolesom ali Pikaso s kvadratno kompozicijo, tako Pavlovič to počne s šahovskimi polji.

Vse to so lahko doživeli obiskovalci njegove samostojne razstave, ki je bila prejšnje poletje v Grožnjanu, mestu umetnikov. Takrat se je Pavlovič, po razstavah svojih del po Jugoslaviji in tujini, prvič predstavil v kraju, v katerem živi. Njegov gost je bil, poleg ostalih, tudi Minco Nayashi z Japonske, slaven doktor glasbe, ki je igral na violončelo. Obiskovalci razstave, ljubitelji umetnosti iz tega kraja in tuji turisti so pokazali veliko zanimanje za Pavlovičevo slikarstvo.

Hiša Pavloviča v Novigradu ni dvorec niti palača, je pa prostrana in se nahaja v samem centru mesta. Miroljubove pridne roke so pustile pečat tudi na njej. Lani je sam prizidal galerijo.



OB SVETOVNEM SLOVENSKEM KONGRESU

Kulturno srečanje

»Ja, madonca! Saj to si ja ti France...«
 »Kaj je to mogoče? Saj si to ti, Polde, ali ne?«
 »Glej ga korenjaka, kdo bi si mislil, da bom tebe še kdaj videl. Presneto, ali nisva bila zadnjič skupaj, ko smo malo pred vojno sežigali pusta...?«
 »Poglej ga patrona, pa je res Polde. Tisti Polde, ki se ga je na vsaki veselici tako navlekel, da smo ga komaj zvelkli materi pred prag...«
 »Točno, v dacarja si bil našemljen, pa za Maričko si brez uspeha skakal...«
 »Ne za Maričko, Marička je bila Nacetova. Za Faniko pa, za Faniko, pa ne zastoj – ta je bila baba in pol.«
 »France, poslušaj: Ali nisi ti nekaj časa živel v Argentini?«
 »Jaz živim v Argentini.«
 »Pa še vedno?«
 »Ja, kje pa bi, saj sem moral nekam pobegniti pred vami.«
 »Saj sem tudi jaz moral bežati pred tistimi tvojimi, pa ne samo enkrat. Madonca, kako so nas enkrat preganjali tam čez Rovte. Takole spomladi je bilo... Sicer pa ne vem, če nisi bil tudi ti zraven...«
 »Spomladi, na Rovtah... Veš, da sem bil zraven! Takrat, ko je lilo kot iz škafa...«
 »Če bi takrat imeli dovolj municije, bi vam že pokazali... Potem, dragi France, ne bi mi bežali!«
 »Obupno, kakšno blato je bilo. Jaz sem se skrtil za skalo in streljal kar v »tri dni«. Saj sploh ne bi šli za vami, če nas ne bi tako priganjal naš vodnik!«
 »Pri nas je bil komisar ven z vruga. Tako nas je priganjal, ko pa je bilo najtežje pa si je zrihtal, da so ga povlekli v štab...«
 »Veš kaj, Polde, en špricar pa bova kljub vsemu spila. Jaz plačam – z devizami.«
 »Na zdravje!«
 »Živeli! Ni slab...«
 »Ti, France, ali sploh veš, da smo te takoj po vojni iskali. Če bi te takrat dobili, bi te verjetno počili... Lojze je na vsak način hotel, da te dobimo!«

»Tisti Lojze je bil vedno fanatik... Kaj misliš, da moji tebe med vojno niso iskali? Joj, pa še kako!«
 »Tako je to, vidiš France. Vsi smo gor plačali. Eni med vojno, drugi po vojni... Lojzeta je pobralo po vojni na Golem otoku...«
 »Nobenemu ni bilo lahko...«
 »Joj, in kako smo bili lačni, se spomniš France?«
 »Lačni? Mi? Mi nismo bili nikoli lačni!«
 »Pa zeblo vas tudi ni? Pa bos tudi niste bili?«
 »Kaj me zafrkavaš, saj veš, da smo marsikaj dobili od Italijanov!«
 »Lepo te prosim, kaj pa je bilo potem vam hudega...?«
 »Ja, Polde, madona, vas smo se bali kot hudičev!«
 »Tako je to France. Nič lepega nismo imeli – hudi časi so bili. Slovenci smo pač pod takšno zvezdo rojeni. Vedno gor plačamo...«
 »Polde, jaz vedno pravim svojim vnukom – takšni biki so že kot sva bila midva pred vojno – da gre nam Slovencem iz dneva v dan slabše... Veš, da pravzaprav sploh ne vem, zakaj sem se tolkel. Za takšno življenje, kakršno živim danes, že ne!«
 »Madona, France, veš da se tudi jaz vse bolj pogosto sprašujem, zakaj smo se sploh borili... Za vse to, kar je danes?«
 »Ja, ja, le zakaj smo se borili?«
 »France, kaj te je sploh prineslo v domovino? Si prišel malo k svojim na domačijo...?«
 »Na svetovni slovenski kongres grem.«
 »Hudiča, France, jaz bom tudi tam. Da bova midva zopet skupaj, kakor v mladih letih... kdo bi si mislil? Ti, zakaj se bova sedaj skupaj borila?«
 »Za tebe, prijateljček, ne vem. Jaz sem se za našo stvar že dovolj boril, sedaj bi rad imel samo mir in še enkrat mir...!«
 »France, potem bova na isti strani, ampak...«
 »... Ampak, kaj nama to pomaga, ko pa so se sedaj, ko smo se med seboj zbegali mi stari, začeli pričkatii tile mladi...!«

Filmske zvezde



Znana filmska igralka Jane Russel je pravkar praznovala svojo sedemdesetletnico, še vedno ponosna na svojo postavo. »Verjemite mi, lepota prihaja iz notranjosti,« je rekla. »Vsak dan kakšno uro poslušam religiozni radijski program, ki me pomirja in dela zadovoljno.« Sicer so iz nje delali seks simbol, je dodala in priznala, da so bili vsi njeni filmi dokaj bedasti. Je pa res, da še danes kuje kapital iz tistih časov: reklamira namreč

Playtexove nedrčke. Še vedno ima namreč svoje stare sanjske mere 90 – 65 – 90 in tehta pri višini 1,68 cm 63 kilogramov.

Čeprav je imela dovolj uspeha pri moških, pa se Jane Russell ni izpolnila želja, da bi imela lastne otroke. Zato je posvojila tri sinove, da bi pomagala ženskam v podobnem položaju, pa ustanovila mednarodno agencijo, ki posreduje otroke v posvojitve.

Mali otroci male skrbi, veliki otroci velike skrbi. To velja tudi za znanega ameriškega igralca Clintu Eastwooda, katerega hčerka Alison je stara rosnih sedemnajst let in povzroča očetu težke glavobole. Ne samo, da ljubi dvajset let starejšega moškega, zaradi katerega je zapustila celo solo, ampak tudi pije in pleše po disko klubih zgoraj brez. To pa očku Clintu, ki je sicer zagovornik reda, seveda ni niti najmanj všeč.



Liz Taylor, 59, je devetih stopila pred oltar. Srečnej, zidar Larry Fortensky, 38, ji je ob tej priložnosti podaril 47 karatni diamant, vreden 150 tisoč DEM, ki jih je prihranil od mesečne žepnine. Pravijo, da je »mladenič« zelo ljubosumen, ker je njegova matrona skočila čez plot k nekemu Meksikancu in ker še vedno priteguje poglede moških. Liz Taylor, ki se bojuje proti aidsu, pravi, da z nobenim moškim ni bila tako zadovoljna kot z Burtonom, to pa velja tudi za skoraj pol mlajšega Fortenskyja.

MUZIKA JE BIZNIS

Ja, vojna je končana, upajmo, napočil je čas obnove. Eden izmed prvih povojnih koncertov sta izvedla Breclj in Jošt, kdo drug, Javna Dvaja je pač bend (oprostite, duo), ki ni nikdar bežal iz prvih bojnih vrst. Začenjajo se tudi koncerti za srednješolce, katerim je vojna skazila že pregovorno kratke počitnice. Sank Rock so jo mahnil na Primorsko, verjetno se bodo Mentonii tudi kmalu podvzivali pristaviti lonček. Predin in Kreslin si bosta slej ko prej zopet optrala šeststrunske avtomate in boj se bo začel.

Med vsemi znanimi imeni lahko v prvi petletki pričakujemo cel kup nenadarnih bedočkov in kozic, ki bodo v vseh mogočih navezah poskušali izkoristiti povojni čas in z domoljubno tematiko prikriti pomankanje idej. Kurt Vonnegut Jr. bi dejal: »So it goes«.

Normalizacija stanja bo s sabo prinesla tudi nekatere stranske učinke, predvsem povečano stopnjo adrenalina v krvi obiskovalcev koncertov in s tem tudi večje število incidentov, ki jih že tako ni malo. Kot odgovor na tovrstne dogodke lahko pričakujemo žolčne reakcije dežurnih moralistov, ki bodo poskušali pripraviti mladino, da bio se zbirali pod lipami in prepevali v zboru. Marsikateri klub bo občutil težo adrenalinskega naboja, ki se je v teh težavnih časih nabral v ljudeh. Z malo patetike lahko torej rečemo, da se je zdaj, ko se je končal boj za svobodo, začel boj za zabavo. Feršterkerje na deset in gremo!



Marko Breclj: »Mi se nobenega ne bojimo!«

LESTVE

- Velika Britanija (NME) - singli
1. JASON DONOVAN - Any Dream Will Do
 2. ERASURE - Chorus
 3. BRYAN ADAMS - (Everything I Do) I do It For You
 4. KENNY THOMAS - Thinking About Your Love
 5. COLOUR ME BADD - I Wanna Sex You Up

- Velika Britanija (NME) - albumi
1. CHER - Love Hurts
 2. REM - Out of Time
 3. THE EURHYTHMICS - Greatest Hits
 4. SEAL - Seal
 5. THE STRANGLERS - Greatest Hits 1977-1990

- Velika Britanija (NME) - neodvisni singli
1. PRIMAL SCREAM - Higher Than The Sun
 2. ERASURE - Chorus
 3. SPIRITUALIZED - Feel So Sad
 4. THOUSAND YARD STARE - Keepsake EP
 5. SLOWDIVE - Holding Our Breath

Velika Britanija (NME) - neodvisni albumi

1. BABES IN TOYLAND - To Mother
2. NORTHSIDE - Chicken Rhythms
3. ELECTRONIC - Electronic
4. KLF - The White Room
5. BUDDY GUY - Damn Right I've Got The Blues

- ZDA (Billboard) - singli
1. PAULA ABDUL - Rush
 2. COLOUR ME BADD - I Wanna Sex You Up
 3. EMF - Unbelieveable
 4. LUTHER VANDROSS - Power Of Love/Love Power
 5. REM - Losing My Religion

- ZDA (Billboard) - albumi
1. SKID ROW - Slave To The Grind
 2. PAULA ABDUL - Spellbound
 3. NWA - Efilzaggin
 4. GARH BROOKS - No Fences
 5. C&C MUSIC FACTORY - Gonna Make You Sweat

- RAP obeti (NME)
1. CHUBB ROCK - The Chubbster
 2. EPMD - Give The People (remix)
 3. KMD - Mr Hood
 4. THE BLACK SHEEP - A Wolf In Sheep's Clothing LP
 5. BIG DADDY KANE - It's Hard Being The Kane

VIDEO

1. GHOST
2. FLATLINERS
3. AN INNOCENT MAN
4. MEMPHIS BELLE
5. GOODFELLAS

Lamp« Jimija Hendrixa, »Memories Can't Wait« od Talking Heads in »Talking Loud And Saying Nothing«, ki jo je spesnil že omenjeni polbog James Brown. Ostali trije posnetki so bili narejeni v živo.

Nova supergrupa se imenuje MATERIAL! Sestavljajo jo HERBIE HANCOCK, BOTSY COLLINS, THE JUNGLE BROTHERS, MACEO PARKER, PEE WEE ELLIS, SLY DUNBAR in ROBBIE SHAKESPEARE. Kakšni zvoki bodo prihajali iz te RAP/FUNK/REGGAE kombinacije, si lahko približno predstavljate, če vam povemo, da se med nekaj priredbami, ki so jih na hitro naredili, nahaja tudi »Cosmic Slop« kulturnih Funkadelic.

ROLLING STONES so si omislili film o njihovi turneji »Steel Wheels«. Posnet je na posebnem formatu in omogoča predvajanje na štirikrat večjih platnih kot običajno. Kot je nekoč dejal David Byrne: »Na odru mora biti vse veliko večje kot v naravi.«

Novo ime, ki se bo pridružilo mladim angleškim bendom, katerih uspeh v ZDA je veliko večji od pričakovanega, je STEREO MC's. ZA EMF, JESUS JONES in CATHY DENNIS so torej mladi nadobudneži uspeli navdušiti tudi ameriške mulce.

Tokrat tega ni storil Jello Biafra! Po No Means No in D. O. A. so na vrsti HARD-ONS, le da je v glavni vlogi HENRY ROLLINS. Album se imenuje »Let There Be Rock«, izšel pa je pri Vinyl Solution.



Anthrax: »Bring The Noise!!!«

ANTHRAX so izdali album z naslovom »Attack Of The Killer Bs«. Na njem se poleg nekaterih pesmi starejših datumov nahajajo tudi priredbe skupin Discharge, Kiss, The Ventures in seveda Public Enemy. Kljub mnogim očitkom, da so bebavi, ostajajo tako Anthrax najbolj odprti Trash bend na svetu. Howgh!

MOJA LOJTRA

Vročina je neznosna, zvezda pripeka in zvečer se lepo prileže oditi na kakšno mrzlo pivo. Če zraven slišiš še kakšen dober komad, nič hudega. Pobrali smo D. J.-je v celjskem



Jane's Addiction-en klubski pozdrav s flašo.



KLJUB-u, s kakšnimi komadi bi v teh pasjih dneh najraje terorizirali nedolžne obiskovalce. Skupina, ki si je naredila zgovorno ime, UNITED JAFFS D. J. TEAM, je pedložila naslednjo lojtro:

1. BEERS, STEERS AND QUEERS - Revolting Cocks
1. BEEN CAUGHT STEALING - Jane's Addiction
3. BEDROCK - Foetus All Nude Revue
4. LET'S BUZZ - The Paladins
5. THE MISSING - Ministry

ZA VEDNO Z NAMI

- Pred 5 leti MADONNA - Papa Don't Preach
- Pred 10 leti THE SPECIALS - Ghost Town
- Pred 15 leti DEMIS ROUSSOS - The Roussos Phenomenon
- Pred 20 leti MIDDLE OF THE ROAD - Chirpy Chirpy Cheep Cheep
- Pred 25 leti CHRIS FARLOWE - Out Of Time

TREND

Kupovati dragocene dinarje za prihranjene marke.

TV

- »IN« - Alf »Chaplin« Valentino
- »OUT« - Tiskovne konference brez novinarjev

REKLI SO

John Peel: »Enkrat sem bil na tiskovni konferenci, na kateri je Nigel Kennedy dejal, da je Paul McCartney »fejsť pob za okrog ga srat.« Vsak, ki dandanes reče kaj takega, je tako blizu oznaki »totalni drkač«, da bližje ne more biti.

SENZACIONALNA SELITEV STEFFI GRAFF

Steffi in princ Albert

Steffi Maria Graff, Maria je njeno drugo rojstno ime, si je pri svojih dvaindvajsetih letih omislila razkošen paradiž v centru samega Monaka. V enajstem nadstropju Parc Palace hotela si je najela najrazkošnejše apartmaje. Razkošna oprema in sanjska urejenost prostorov pričajo o name-nih, željah in potrebah po najetju prostorov. Mesečna najemna bogatih apartmajev znaša 12.500 DEM. V kolikor bi pa hotela te prostore odkupiti bi zanje morala odšteti tri in pol milijone mark.

Med posameznimi turnirji, kjer s svojo igro navdušuje milijone občudovalcev, se njihova teniška kraljica umakne v svoj raj. Tukaj se lahko bogata športnica prelevi v zapeljivana vredno žensko – vsaj za nekateri. Dobro čuvan hotel, pred očmi radovednih novinarjev, ji služi za uživanje življenja kakršnega si lahko le malokdo privoščiti. Kdor ne ve je tudi sprva ne prepozna. Oprjeta obleka mini dolžine, skrivnostni dekolte in zlate nogavice na nogah spremenijo njeno znano športno postavo tako da



Steffi v objemu princa Alberta – sanje ali resničnost?

se tudi moško oko ustavi na njej.

Morda vse skupaj ne bi bilo nič presenetljivega, če se ne bi v istem hotelu nahajal tudi sam

princ Albert iz Monaka. Samo nadstropje višje nad trosobnim apartmajem Steffi Graf ima svoje prostore tudi trintridesetletni princ. Če ne drugače ju pozorno oko lahko najde skupaj v raznih športno zabavnih prostorih, ki jih v tako mondenem centru ne primanjkuje.

Princ Albert prav pogosto obiskuje Fitness-Center. Kadar je le možno, običajno pa vsako jutro, ob sedmi uri in trideset minut, se odpravi na »fitting«. In ne zgodi se redko, da se tam sreča s Steffi. Če trenirata skupaj ali pa vsak zase pa naj zaenkrat ostane skrivnost.

Kadar pa Steffi obiše zna-

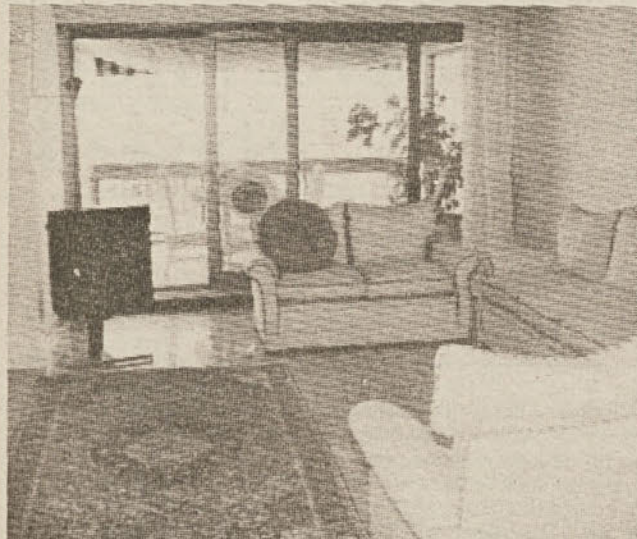
meniti obmorski tenis klub Monte Carlo Country Club, sreča tam, koga drugega, kot samega princa Alberta.

Že dolgo je tega kar je poznano njegovo zanimanje za svetovno pomembne tenis turnirje, še posebej tiste, kjer nastopa teniška kraljica Steffi. In če pravijo, da Steffi ne more ostati ravnodušna ob srečanju s princem, bo že verjeti.

Morda je na pohodu nova, skrivna, a mogoče trajna romanca med dvema mogočnejšema, ki bi ju svet želel videti skupaj? Morda pa bo Steffi za vedno ostala v Monacu.



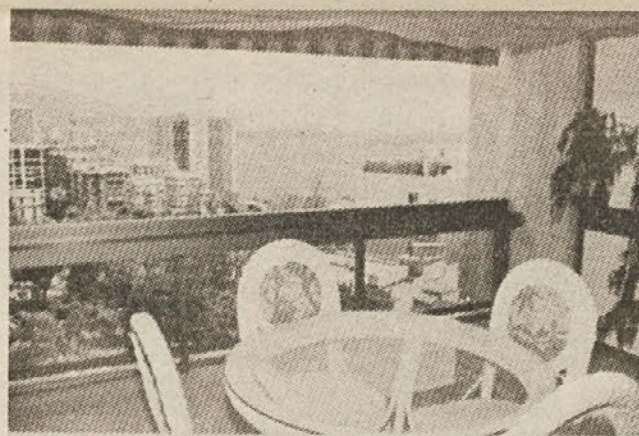
Steffi kakršne svet ne pozna, mini krilo, dekolte z dekorativno čipko, nogavice v zlati barvi in zaslanjan pogled



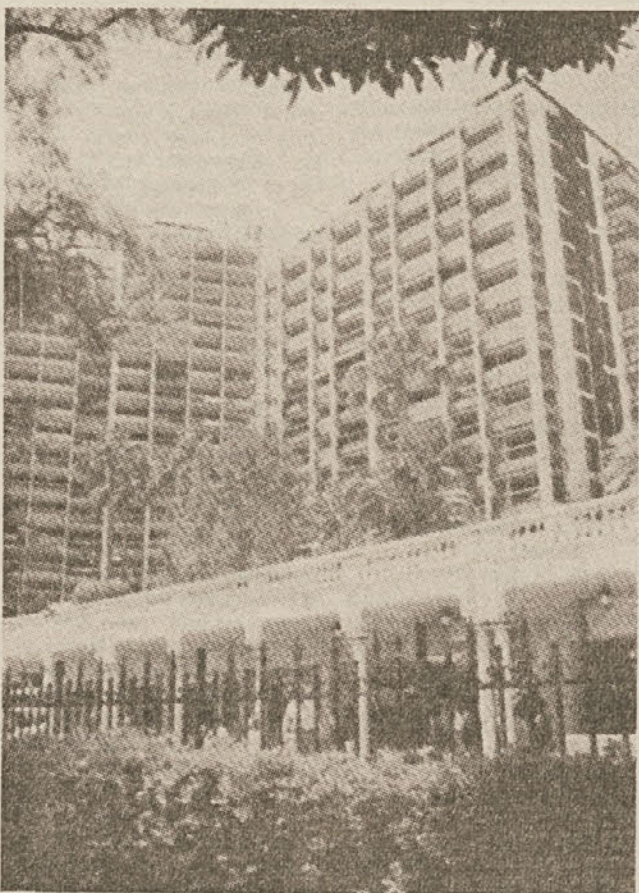
Njen salon z marmornatimi tlemi, z belimi sedeži in televizijskim sprejemnikom z dvaintridesetimi programi.



Bela jedilnica z rožami princa Alberta.



Takšen pogled se razkriva z njene terase.



Parc Palace hotel v Monaku, kjer ima Steffi dvosoben apartma.

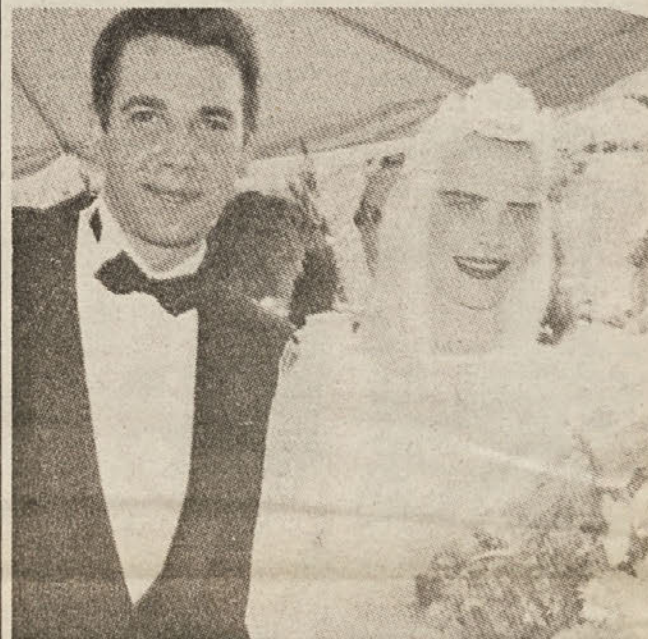
ILONA STALLER PUSTILA MOŽA, Cicciolinine

Najbolj pikanten zakon tega leta se maje. Še ne mesec po poroki z Jeffom Koonsom, ki sta jo praznovala v Budimpešti, je Ilona Staller, bolj poznana kot Cicciolina, 40-letna porno zvezda, zapustila svojega novopečenega moža. 36-letnega umetnika, in vsa obupana pri-tekla k Riccardu Schicchiju, bivšemu zaročencu in še vedno njenemu managerju.

Takoj ko je bila obveščena, da je njen zaščitnik v bolnišnici v Sant'Eugenio, je Stallerjeva, sedaj Koonsova, prej Cicciolina, pustila svojega moža Jeffa v Monaku, le ta pa je iz ljubo-sumnosti priletel s prvim letalom za njo. Vse se je začelo že 27. junija, ko se je Riccardo z Ilono odpeljal na poizkusno vožjo s svojim novim avtomobilom. Vožnja se ni srečno

končala in Cicciolina je morala za svojega »ex« Riccarda poiskati zdravniško pomoč. Njena vrnitev domov, nazaj k možu, je bila začetek majhne, vendar naraščajoče krize. Podobno se je dogodilo tudi Riccardu, saj je tudi njegova vrnitev pomenila začetek velike krize, diabetične, zaradi katere se je moral ponovno vrniti v Sant'Eugenio, ponovno pa je v bolnišnico prišla tudi Cicciolina.

Vendar se ta avantura s Schicchijem ni nadaljevala, saj je Ilona sama naredila konec. Ilona sedaj živi kot v bajki z Jeffom Koonsom. Vse je dobro, če je konec dober, vendar je v tem zapletu, ki ga je razplamtel Riccardo Schicchi, največ pridobila prav Cicciolina, ki si je s svojim dejanjem prislužila pravcati Mercedes Ambrus.



Budimpešta. Takole je izgledala najbolj pikantna poroka leta; 1. junija 1991 je Ilona Staller, bolj znana kot Cicciolina, z žarečim nasmehom in s polnim naročjem cvetja dahnila »da« kipurju Jeffu Koonsu.



Terme Topolšica

MIR, SPROSTITEV IN POČITEK MED VRŠACI KARAVANK IN SAVINJSKIH ALP

Cene počitnic:			AVGUST		
JULIJ					
7 dni	10 dni	14 dni	7 dni	10 dni	14 dni
3.795	5.070	6.640	4.050	5.420	7.110

UPOKOJENCI			AVGUST		
JULIJ					
7 dni	10 dni	14 dni	7 dni	10 dni	14 dni
3.230	4.310	5.645	3.570	4.790	6.280

V CENI JE VŠTETO:

- 7, 10 ali 14 polnih penzionov v 1/2 sobi v hotelu VESNA
- neomejena uporaba termalnega bazena in savne
- vsak dan (razen nedelje) telovadba v bazenu in telovadnici
- zabavne prireditve, celodnevna animacija in rekreacija pod strokovnim vodstvom
- plesni večeri, kulturne prireditve, izleti in še in še...

MOŽNOST OBROČNEGA ODPLAČEVANJA (3 OBROKI)

INFORMACIJE: HOTEL VESNA, Topolšica 77, telefon. (063) 891-120, 113, 114

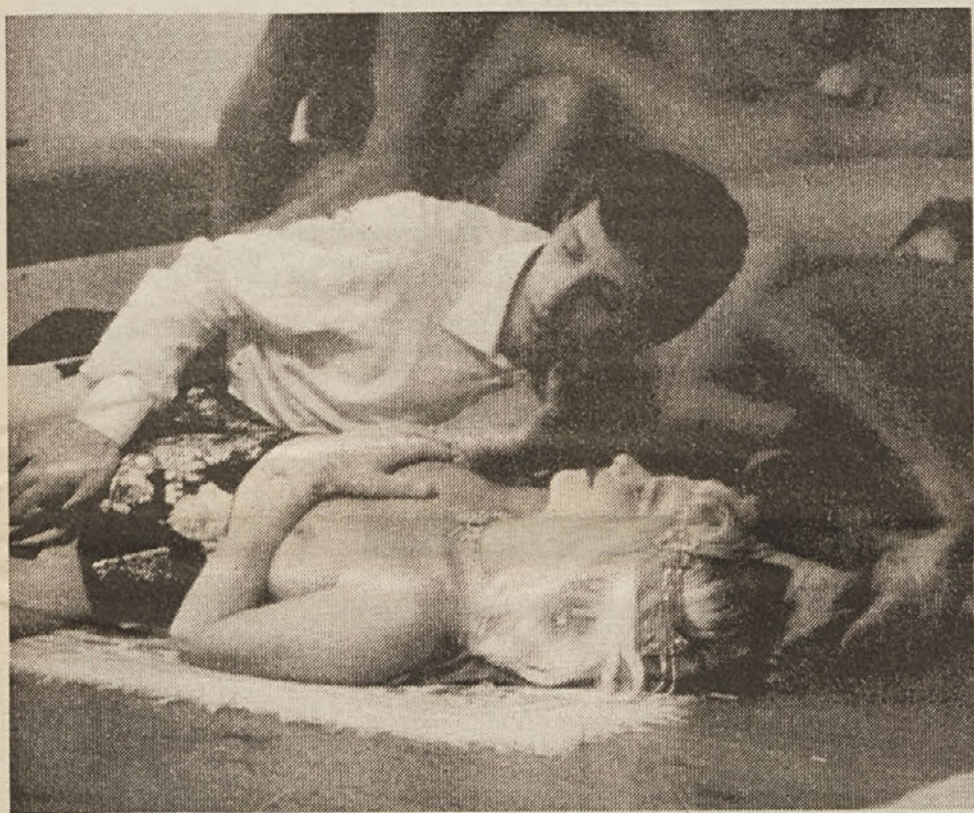
REZERVACIJE: telex: 33606

DA JE OBISKALA EX ZAROČENCA

zakonske težave



»Pogum, s tabo sem!« je slab mesec po poroki Ilona Staller govorila svojemu »ex« zaročencu Riccardu Schicciju, ko ga je obiskala v bolnišnici Sant'Eugenio, kjer se je zdravil zaradi diabetične kome.



Takole izgledajo težavni časi Schicchija in Cicioline. Njuna medsebojna solidarnost obstaja še naprej, čeprav sta se s prihodom Jeffa razšla, potem ko je ameriški umetnik Ilono poročil, 18 let ljubezni pa naj bi tonilo v pozabo.

GORNJA RADGONA

Kmetijski sejem bo

Časi so vihravi – »naše kmetijsko gospodarstvo in stroka se zavedata svojih korenin« – to je vest, ki nam jo pošilja organizator našega največjega kmetijskega sejma Pomurski sejem iz Gornja Radgone, ki že uspelo pripravljata »29. MEDNARODNI KMETIJSKO ŽIVILSKI SEJEM«, ki bo letos od 17. do 25. avgusta in za katerega že lahko povemo, da ne bo posebno okrnjen.

Glavni steber sejma: razsta-

va goveje živine, konjev, drobnice, prašičev ter strokovna predavanja in posvetovanja za kmetijske strokovnjake ter kmetovalce.

Vsekakor pa ne bodo, po dosedanjih prijavah, posebej okrnjene razstave in prodaje kmetijske mehanizacije, živilsko-predelovalne industrije, agrokemije, hlevske opreme in drugega kar sodi v sklop kmetijske proizvodnje, kajti močan razcvet podjetništva prinaša tudi na sejem vse več domačega in tujega blaga.

Na Kmetijsko živilskem sejmu v Gornji Radgoni pravijo, da je potrebna ob vsakdanjem delu tudi sprostitev, to pa bodo lahko obiskovalci izkoristili ob ogledu »PRVEGA SLOVENSKEGA KASAŠKEGA DERBIJA« – 18. 8. in na Paradi kmečkih del in običajev – 25. 8. in drugih spremljajočih pri-

reditev. Torej svojo vest zaključujemo s sloganom sejma, ki smo ga zapisali ob eni izmed obletnic sejma: »Iz zdravih korenin – raste močno drevo«.

Slovenska vina zavzemajo na Kmetijskem sejmu v Gornji Radgoni, ki ga vsako leto obišče okrog 200.000 obiskovalcev, pomembno mesto. Že nekaj let nazaj je bil sejem priložnost primerjave te naše zlahtne kapljice zasebnih pridelovalcev, zadnja leta pa je zrastel v predstavitev vseh slovenskih vin iz

zasebnega in družbenega sektorja. S tem so v Gornji Radgoni udeleženi potrebo po celotni predstavitvi slovenskih vin na enem mestu.

Sicer pa je prav, da se vinogradniki zbirajo na Kmetijskem sejmu, ki leži v bogati vinorodni pokrajini, ki je že od nekdaj povezana z vinsko trto. Posebno skrbno pa bo na letošnjem sejmu predstavljena razstava, ki bo predstavila »Zgodovino vinogradništva na Slovenskem«.

In če se Slovenci upravičeno ponašamo s svojimi dosežki na sejmu, predsem govedoreje, zakaj ne bi tudi vinogradniki pokazali, da smo tudi dežela vrhunskih vin, s katerimi se lahko postavimo ob bok ali celo pred posamezna kakovostna vina v Evropi.

Ta priložnost je dana tudi na »Ocenjevanju slovenskih vin«, ki ga bodo tudi letos izvedli v sklopu sejma. Zbiranje vzorcev za ocenjevanje bo 1. in 2. avgusta na sejmu v Gornji Radgoni, vina pa bodo ocenili 5. in 6. avgusta – svečana razglasitev rezultatov bo tradicionalna na dan vinogradništva 20. avgusta.

		KORAJZNI CILJI	TLAKA	OTOČJE V INDIJ. OCEANU	VRATNI OBESEK S PODOBO	VOJNI ZASEZEK
 Terme Topolšica		ORODJE				
		AMER. CIGARETA				
		IZPLAKO- VALNIK				
PERZIJA		IVANI- ŠEVIĆ				
GORA V ZAHODNIH JULIJCIH		CELOSTNO ZAJETA PODOBA				OBDOBJE
REKA NA PELOPO- NEZU		REKA V JUŽNI AFRIKI				
RIMSKI HISNI BOG		PERU		TRENJE 9		
ČEŠKO »JA«		PEVKA OTTA Z IME				
	KOLIČKI				MESTO V FRANCIJI	
	SLOV. GORA					
	ILOVICA	GUSTAV IPAVEC BILKA		FIZ. ENOTA ZA DELO		PLOD
NAVIJAČ				RASTL. SEME- NICA		
ULICA V CENTRU ZAGREBA				OSREDNJE SVETIŠČE V MEKI		
VELIK LIST PAPIRJA			KRIŽANKA: FRANCI PAYSER	PRED- SEDNIK SIRIJE		

Nagrajenci nagradne križanke iz prejšnje številke

1. nagrada: Vikend paket za eno osebo na Rogli – Matjaž Šuligoj, Kidričevo naselje 10, 66230 Postojna
2. nagrada: Garnitura orodja UNIOR – Rudolf Kiklič, Klajnskova 4, 63000 Celje
3. nagrada: 3 brezplačna kopanja v Termah Zreče – Mateja Zalokar, Krivica 42, 63262 Prevoje

Nagradna križanka Terme Topolšica

1. nagrada: Vikend paket za 1 osebo v Termah Topolšica (2 polna penziona in masaža)
 2. nagrada: Servis za kavo
 3. nagrada: trimesečna naročnina Nove dobe
- Nagrade se morajo koristiti v roku treh tednov od objave. Pri zrebanju bomo upoštevali pravilne rešitve, ki jih boste po pošti ali osebno dostavili v naše uredništvo do ponedeljka, 29. julija, do 9. ure dopoldan.

KMETIJSKI SEJEM
GORNJA RADGONA 18. – 26. 8. 1990



KAJ JAPONCI MISLIJO O AMERIČANIH

Odrasti, Amerika!

»Ali niso ameriški delavci leni?« sprasuje japonski gost Američana. Ta odgovori: »Ne. Oni samo težijo k bolj uravnovešenemu življenju. Oni ne delajo ves čas.« Nato Japonec vpraša Američana, če ve, koliko ameriških delavcev bi nadaljevalo s svojim delom, če bi nepričakovano obogateli. »Večina,« meni vprašani in to pojasni: »Američani pač radi delajo.« Japonci se tem odgovorom le smejejo, saj jim prizori poležavanja na delu v ameriških tovarnah nikakor niso neznan.

Skoraj štiri desetletja po drugi svetovni vojni Američanov ni skrbelo, kaj Japonci menijo o njih. State Department je Japonec imenoval »partnerje« v osnovnih povezavah med Zahodom in Severovzhodno Azijo. Tako dolgo dokler Japonci niso postali resen »partner«, so Američani imeli japonski arhipelag samo za vojaški prostor, posli pa jih niso zanimali. To pa se je spremenilo v velik japonski biznis.

Danes je resnica že na prvi pogled vidna, japonsko mnenje pa je neizogibno. Nobena druga država namreč nima tako velikega vpliva na življenje Američanov kot ravno Japonska. Že dolgo časa namreč vedo, da Japonska konkurira z avtomobilsko industrijo, s težko industrijo in s kovinskimi izdelki. Zdaj vedo, da bo Japonska predstavljala in pripomogla k razvoju ekonomske rasti v 21. stoletju.

Potem, ko so japonski tržni presežki z Združenimi državami Amerike postajali vidni, se je dolar pričel vračati tudi v de-

željo vzhajajočega sonca. Tako je postal de facto ameriški bankir. In hočejo ali ne, Japonci so v poziciji, da povedo Ameriki, kaj si o njej mislijo. Sporočilo je jasno: Odrasti, Amerika! Japonci mislijo, da so Američani prenapete jokojoče lutke, ki godrnjajo nad ekonomskimi problemi in nad tem, da ne znajo narediti stvari, ki bi jih vsakdo želel kupiti. Mnogi Japonci tudi pravijo, da se Američani delajo, da so indiferentni na takšna mnenja in se nad Japonci stalno zmrdujejo in jim ne priznavajo ekonomskega uspeha.

Nekateri na Japonskem o Američanih govorijo tudi z neprikrito žalostjo. »Bogastvo je mnoge Američane naredilo zadovoljne z njihovimi življenji in naredilo jih je tudi lene,« pravi Yoshiko Taniguchi, 40-letni tokijski gostinec, ki je svoje prvo potovanje v Ameriko opravil pred 23 leti. »Na koncu so izgubili delovno etiko svojih starih staršev in staršev, kar se kaže tudi na njihovih izdelkih.«

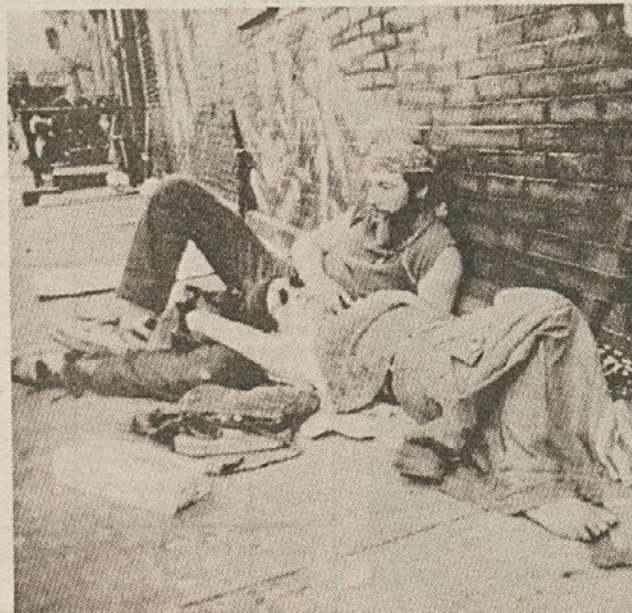
Po Japoncih nekateri najresnejši problemi Združenih držav Amerike:

- 93% – droge in alkoholna zasvojenost
- 66% – leni delavci
- 57% – preveč rasnih in etničnih skupin
- 55% – premalo dolgoročnega načrtovanja
- 53% – delavci in njihovi šefi so preveč pohlepni

Drugi pa so ostrejši. Menijo, da je s trgovinsko vojno med ZDA in Japonsko nastal kroničen konflikt med tema dvema državama, slabosti pa naj bi se kazale predvsem v Ameriki.

Ameriški izobraževalni sistem naj bi bil prerazdrobljen, v me-

stih se razširja kriminal, fiskalna neodgovornost in kratkoročno gledanje pa naj bi oslabil tudi njihov trg. Tako kot Rimljani, menijo nekateri japonski intelektualci, Američani prenašajo nekatere svoje »boleznine«, namesto »da bi jih zdravili.«



Droge in alkohol po mnenju Japoncev najbolj slabita čameriško gospodarstvo.



Delavci v New York Cityju si vzamejo domor tudi med delom.

KALKULATOR

Vojsko potrebujemo

Od nekdanje se je svet delil na bogate in revne, močne in šibke, pametne in neumne, trezne in nerazsodne ipd... Tudi danes se ta delitev obstaja, le da se lastnosti združujejo in povezujejo, vsaka pa dobi še svojo kategorijo oziroma predznak (npr. vojaško močna in ekonomsko šibka država). Glede na našete lastnosti se sorodne države povezujejo v razne bloke, unije, zveze idr., saj na ta način lažje usklajujejo in utesničujejo svoje interese, hkrati pa se zavarujejo pred zunanji vplivi (NATO pakt, EGS, ...).

Dobro vemo, kako so takšna »združenja« oblikovana, kako delujejo, pa čutimo v zadnjem času, ko prihaja do izraza časovna dinamika, in funkcionalna fleksibilnost. Če že odobravamo zunanjo diplomacijsko dejavnost Republike Slovenije, se moramo po drugi strani zavedati, da se Zahod ne bo tako zlepa uklonil našim prošnjam in zahtevam po priznanju in denarni pomoči. Kdor denar ima, lahko postavlja svoje pogoje ne glede na to, če so za drugo stran sprejemljivi. Na žalost nimamo nikakršnega protimehanizma ali če hočete varovalnega sistema, da bi lahko Zahodu vrnili porcijo v slučaju za nas nesprejemljivih rešitev. Zaidemo lahko v situacijo, ko bomo prisiljeni popuščati, sicer nas lahko v najslabšem primeru doleti usoda brodolomca na samotnem otoku. Slovenci smo sicer nedavno tega še bili del najštevilčnejšega bloka ali gibanja – neuvrščeni, ki pa je resnici na ljubo bolj podoben orehu s trhljem jedrom, kot pa sodobni mednarodni povezavi. Združenje evropskih regij, pridruženo članstvo v kakšni organizaciji in pa razni statusi opazovalcev so za Slovenijo prvi koraki, toda ne tisto, na kar vsi računamo. Togost in nepokretnost močnejših svetovnih in evropskih unij pa nas lahko drago stane, nihče si namreč ne bi želel še ene katastrofe v takšni ali drugačni obliki, zaradi časovnega zamika v reagiranju na finančni bazi pa bomo prej ali slej gospodarsko potolčeni.

In če pogledamo še zadnji aktualni problem, ki se sovпада z našo zgodbo. Na srečanju sedmih gospodarsko najrazvitejših držav v Londonu je kot gost prisotna Sovjetska zveza, ki je po svoji strukturi zelo podobna Jugoslaviji, po svojih problemih pa ravno tako. Njen predsednik Gorbačov je tja prišel po domače povedano žičat, po diplomatsko pa prikazovat svoje poglede in dosežani potek Perestrojke. Realno gledano bi vsak drug predsednik tam ne imel kaj iskati, toda SZ kljub razpadu Varšavske zveze še vedno velja za eno najmočnejših armad, najštevilčnejšo pa prav gotovo. Od tu izhajajo možnosti, da bo Gorbačov obisk uspešen. Zdaj lahko stvari postavimo na skupni imenovalec z rahlim preurejanjem enačbe: Slovenija naj ima močno in dobro opremljeno vojsko, nakar bi celotni Evropi grozili z jedrskim orožjem, denar pa bi kar sam sproti pritekalo. Toda v Sloveniji se zavzemamo za demilitarizacijo, kajne?



SALON POHIŠTVA

Ulica XIV, divizije 14, 63000 CLEJE
Tel.: 061/24-413
Fax.: 063/26-820

– AKCIJSKA PRODAJA KUHINJ
IN OSTALEGA POHIŠTVA
– KREDIT NA 7 OBROKOV BREZ
POLOGA – NAD 20.000,00 DIN

DAROV INDUSTRIALIZACIJE

Luči velemesta

Kako močan magnet je bila ideologija povojne industrializacije kažejo primerjave dveh slovenskih občin v grafu, ki so tipične, ne pa edine v naši deželi.

Medtem ko je v eni prebivalstvo ob popisih upadalo, se je v drugi povečalo za več kot trikrat od leta 1948.

Fascinirano z obljubami modernih časov se je prebivalstvo selilo v območja, kjer jih danes čakata negotovost in poslabšani življenjski pogoji.

Prazne obljube

Večja dostopnost civilizacijskih dobrin, večja svoboda izbire načina življenja in večje možnosti družabnih stikov z različnimi ljudmi, so res prednosti večjega mesta, ki pa so vedno bolj omejene na manjši del njegovega prebivalstva. Drugi pa verjetno počasi spoznavajo, da bi bilo boljše živeti na področju, kjer je le 85 prebivalcev na kvadratni kilometer kot tam, kjer jih je 1300. Ali v kraju, kjer je koncentracija SO₂ štirikrat manjša kot v večjem mestu.

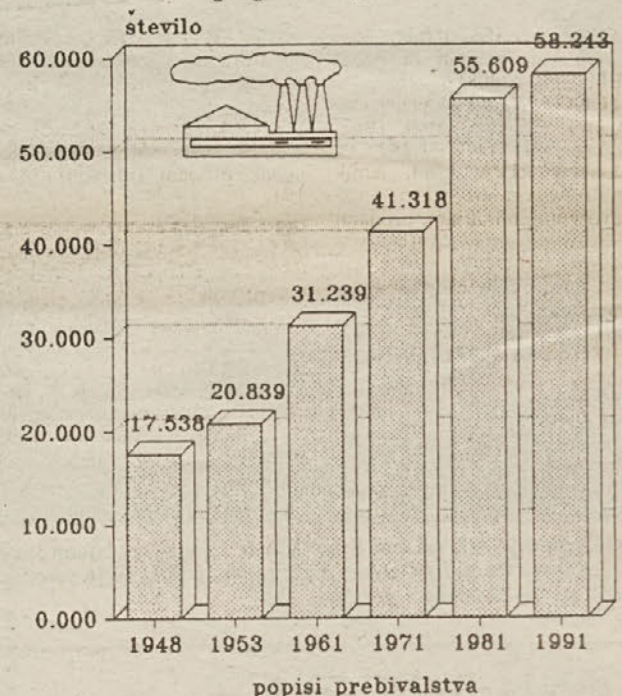
Največja pokora mestnih prebivalcev pa so podjetja pred razsulom, nizke plače, predrago bivanje in odiranja trgovcev s prehrabnenimi artikli.

Kako nazaj

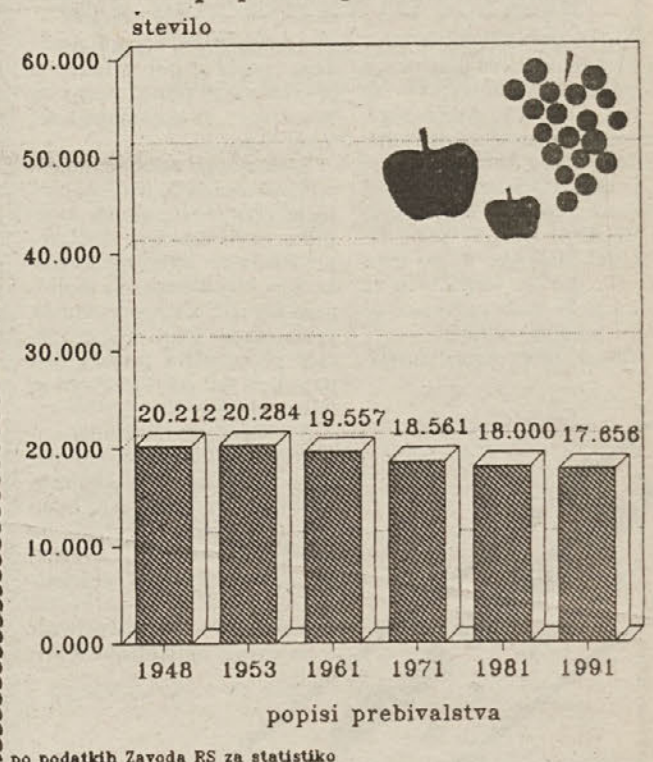
Velik del današnjih mestnih prebivalcev je prva generacija industrijskih delavcev, ki se še spominjajo življenja na podeželju. Ohranjajo stike s svojo rodbino, del podeželja pa so prinesli s sabo. Verjetno so se tja zatekli ob zadnjih grožnjah bombnih napadov.

Gotovo pa je, da nimajo več zemlje s katere so prišli, niti ne več znanja kaj z njo početi.

Prebivalstvo občine Lj. Bežigrad ob popisih prebivalstva



Prebivalstvo občine Ormož ob popisih prebivalstva



FOTOREPORTAŽA

ZAKONCA V ČERVARJU VZTRAJATA

Slovensko albanska zveza

Spoznala sta se Slovenka in Albanec. Špela Kavčič je pristna Gorenjka, ki se je s turizmom srečala že v zgodnjih letih. Juksen Sadiku pa je Albanec, ki ga je pot v gostinstvo prinesla preko očeta, ki je 20 let slaščičaril na Jesenicah, sedaj pa že 13 let posluje v Červarju v hrvaški Istri. Pred časom je v Červar prišla tudi Špela, tako da dva prelepa lokala napolnjujeta červarsko središče, kjer se ob dobri hrani in pijači lahko zapleše tudi ob živi glasbi.

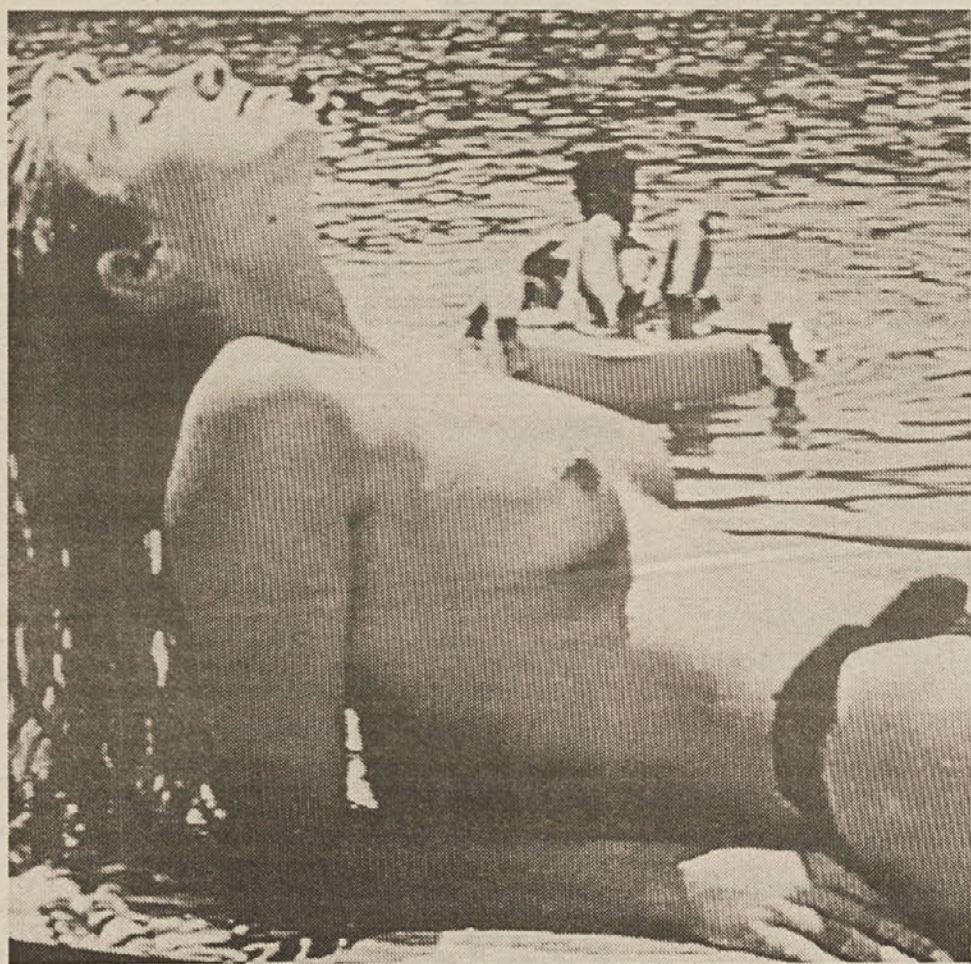
»Ko sem bila majhna in sem živela na Jesenicah, sem neslovence ravno tako sovražila kot vsak Jeseničan. Pri nas je namreč zaradi težke industrije delalo veliko južnih delavcev, tako da smo se Slovenci nemalokrat počutili kot manjšina. Čez nekaj let pa sem spoznala Jukija, kot mu pravim, ki je Albanec iz Gostivarja in sedaj se dobro razumeva,« pripoveduje Špela, lastnica kavarne Porat. Sicer pa je Juksen ali Juki prav prijeten mož. V gostinstvo je prišel preko očeta, njegova okusna opremljena pizzerija pa kaže na velik smisel za gostinstvo. Potem, ko so pred trinajstimi leti prišli z Jesenic, so se morali spopasti z drugačnimi gosti in po vsem sodeč jim je to tudi uspelo.

Špela in Juki se nista spoznala na Jesenicah. Špela se je namreč že kot otrok srečala s turizmom, njena radovednost pa jo je pripeljala tudi v Červar. Ko se je po končani turistični šoli zaposlila kot turistični delavec v Gozd Martuljku, še ni vedela, da jo bo življenje pripeljalo tako daleč. »Če bi takrat pomislila, da bom živela kje drugje in da se bom kljub temu imela lepo!«, razmišlja Špela, ki je pred petimi leti prišla v Červar in se zaposlila v Adriatiku, kjer je zdržala kar eno leto. Ko je spoznala Jukija, je v njegovi pizzeriji delala nekaj časa, po priliki, da najameta še en lokal, pa je šefovsko mesto prevzela še ona.

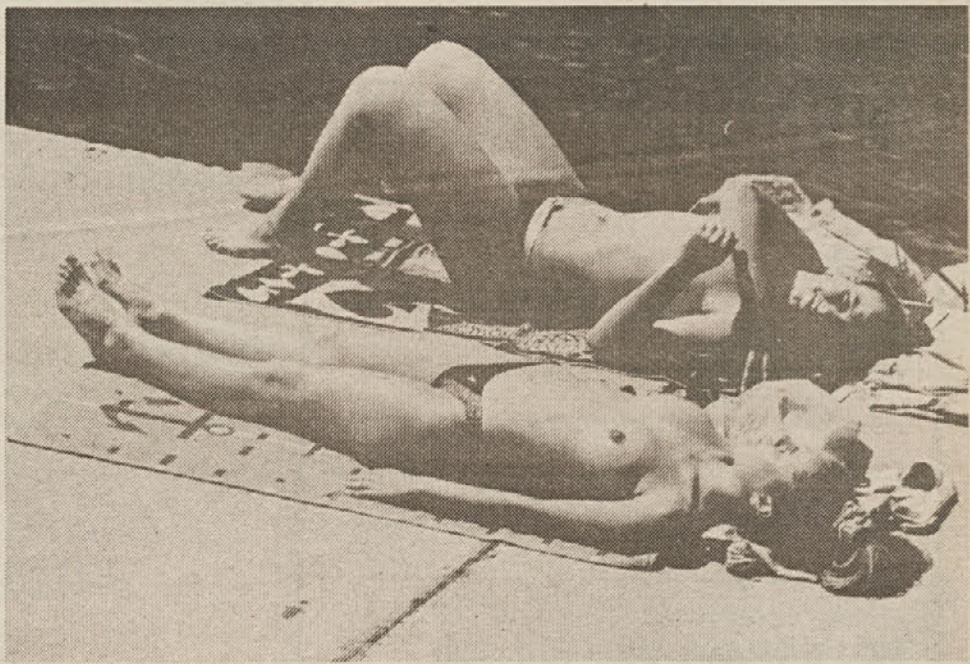
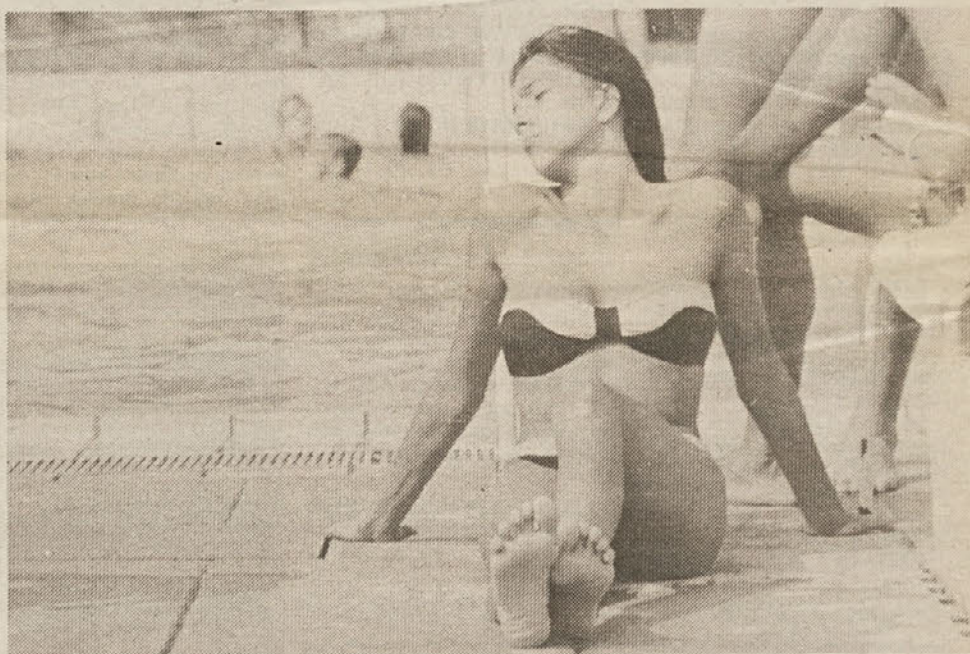
Špela je velik optimist. Ugotavlja, da je gostov res manj kot pretekla leta, vendar temu ne pripisuje tolikšnega pomena. Razpoloženje gostov pa se vsekakor spreminja. Červar, ki je majhno turistično naselje v bližini Poreča, je najbolj znan prav po svojih stalnih gostih. Okolica Červarja je pokupljena, največji delež pri tem pa imajo Slovenci, ki si lastijo velik del turističnih kapacitet. In ravno v tej smeri se napovedujejo velike spremembe. Slovenci svojih počitniških domov zaenkrat še ne prodajajo, Srbi in drugi pa že na veliko ponujajo svoje hišice. Nekaj je za to krivo seveda pretirano nacionalno zavzemanje, še največ krivde za razprodajo Červarja pa ima republika Hrvaška, ki namerava visoko obdavi vse tuje lastnike.

Špela ima sicer v svoji kavarni kar nekaj stalnih gostov iz Nemčije, ki pa jo v teh napetih časih pogosto kličejo in sprašujejo, če je varno priti v Jugoslavijo. Ona jim seveda zagotavlja varnost in ugodje.

Sezona je v Červarju zelo kratka. Največji naval je v treh poletnih mesecih, potem pa se vse nekako umiri. Špela in Juksen pa gostinita celo leto. Ker v Červarju stlano živi in tudi prezimi približno 30 družin, imata oba lokala odprta skozi celo leto. »Da se imamo sploh kje zbirati,« pove Špela. »Če bo tako hudo, kot napovedujejo nekateri, potem se bova tudi midva morala posloviti od mojega lokala,« z razočaranjem ugotavlja gorenjska Istranka in upa, da bo v glava politikov vendarle prevladal razum in bodo sporne zadeve rešili na najboljši način. Drugače jih čakajo težki časi.



Vroče celinsko poletje



Po informacijah je zadnji vikend na severni Jadran prišlo nekaj tisoč Slovencev. Nekateri le preko podaljšanega konca tedna, nekaj pa jih je ostalo tudi na dopustu. Tako na primer v hotelu Adria v Ankaranu biva 515 Slovencev, 10 Hrvatov in 38 tujcev, v bližnjem avtokampu pa 393 Slovencev, 20 Nizozemcev, 11 Avstrijcev, 8 Italijanov in en Bosanec. V »slovenskem« istrskem naselju Červar pri Poreču je bilo še včeraj približno tisoč Slovencev, pa tudi nekaj turistov iz Vojvodine. Ob tem je, kot zanimivost, lastnik restavracije Evropa '92 v Červarju spekel 200-kilogramskega vola. Veliko Slovencev biva tudi v novigradskem hotelu Maestral, podobno pa je tudi v ostalih krajih vzdolž slovenske in hrvaške obale v Istri.



zavarovalnica triglav

NIČ NI TAKO VARNO,
DA NE BI POTREBOVALO ZAVAROVANJA